

แบบที่ 4

เรื่องเหมือนเกิดใหม่

คำแนะนำ

1. ให้นักเรียนศึกษาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ก่อนแล้วจึงอ่านเนื้อเรื่อง เพราะจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น
2. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องด้วยความตั้งใจจนจบเรื่อง และพยายามทำความเข้าใจให้ดี เนื้อหาส่วนที่สำคัญเด่นให้คือส่วนที่เป็นสาระสำคัญ
3. กำหนดเวลาในการอ่าน 25 นาที เมื่อหมดเวลาจะเก็บเนื้อเรื่องคืน
4. ห้ามเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในเนื้อเรื่อง

เรื่องเนื้อหาเกิดใหม่

ชุดประสงค์ใช้พฤติกรรม

หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องเนื้อหาเกิดใหม่แล้ว นักเรียนสามารถ :

1. บอกประ เภทของสิ่ง เสพย์ติด ให้ถูกต้อง
2. บอกตัวอย่างเชือกของสิ่ง เสพย์ติดประ เภทต่าง ๆ ให้ถูกต้อง
3. บอกอาการที่เกิดจากสิ่ง เสพย์ติดประ เภทต่าง ๆ ให้ถูกต้อง
4. บอกสาเหตุที่ทำให้ติดสิ่ง เสพย์ติด ให้ถูกต้อง อย่างน้อย 3 ข้อ
5. บอกผลเสียจากการติดสิ่ง เสพย์ติด ให้ถูกต้อง อย่างน้อย 3 ข้อ
6. บอกวิธีป้องกันการติดสิ่ง เสพย์ติด ให้ถูกต้อง อย่างน้อย 2 ข้อ

ເໜືອນ ເກີຕ ໄທມ

ເນື້ອັ້ນວັນໄປໜົນທຽບການ ນັກເຮັດຖາກພານ
ຕ່າງດີໃຈ ຮັດຈາກເຄາරຫົງຫາຕີແລະສວມມັດ
ແລ້ວ ກຽມສາຍເຊິ່ງເປັນຜູ້ທີ່ນີ້ ທີ່ຈະພານັກເຮັດ
ໄປໜົນທຽບກາරຄົງນີ້ໄດ້ເຈົ້ານາໃຫ້ຄໍາແນະນຳ
ເນື້ອເຮັນກ້ອຍແລ້ວ ຖຸກຄົນທີ່ນີ້ຈະເດີນກາງໄປ
ພ້ອມກັນ

ພອື້ນສານທີ່ແສດງນິທຽບກາර ຄຽມສາຍໃຈ
ໄຟຟ້າດ້ານນາຍເວລາ ແລະສານທີ່ທີ່ຈະກັນມາພັບ
ກັນອຶກ ແລ້ວເຈິ່ງປ່ອຍໃຫ້ນັກເຮັດແບກຢ້າຍໄປໜົນ
ເປັນກຸ່ມ ຈ

ນັກເຮັດຖາກພານໃນໜ້າຍື່ນແບ່ນ ທ່າງການ
ກະທີ່ອ້ອຽນເປັນອ່າງຍິ່ງ

"ເຂົ້າດຸກນີ້ໃນກາພັນ ສູງປ່າງໜ້າຕາໄນ້ກ່າ
ຄູເລີຍ ພອນເຫຼືອແດ່ທັນທຸນກະຈຸກຫົວດ່ານ
ຮູ້ຮັງ ພມຍາວ ກາຣແຕ່ງຕ້ວກີ້ກູ້ສັກປົກ" ພິກຸລ໌ທີ່
ໝາວໃຫ້ເພື່ອນ ຈ ອຸຽປາກຫຽວໜຶ່ງ

"ເຮືອເຈົ້າໃຫ້ກາພີເຂົ້າເບີນວ່າອ່າງໄວ"
ເຕັບອົກທິກຸລ

"ພມເປັນຄົນທີ່ອ້ວນ ຂອບຄອງດີ ໄນເຊື່ອຝັ້ງ
ຜູ້ໃໝ່ ພມເຈິ່ງຕົກສິ່ງເສີ່ພົດຕົດ ມີສຳພາພອບ່າງທີ່
ເພື່ອນ ຈ ເທັນ ອ່ານເອາວອ່າງພມນະຄົວ"
ພິກຸລ໌ອ່ານດັ່ງ ຈ ແລະຫຼຬ້ງ ຈ

"ນ່າສັນໃຈນະ ເຮົາຄູ່ລະກາພ ພວກເຮົວ
ເປັນກັນອ່ານຄໍານະຮ່າຍດັ່ງ ຈ ຄົນຈະ ໄດ້ຈັດ
ນັກີກໄວ້" ກ້ອງພຸດກັນເພື່ອນ ຈ

"ພມຕົກສິ່ງເສີ່ພົດຕົດ ເພຣະພມເຊື່ອຄົນນ່າຍ
ຈຶ່ງກູ້ເພື່ອນຫລອກ" ເຕັບອ່ານຫ຾້ອຄວາມທີ່ໃຫ້ກາພ
ໜຶ່ງດັ່ງ ຈ

"ເພຣະຄວາມສົກຄະນອງ ທ່ານໃຫ້ພົມຕົກວ່າ
ດັ່ງ ໄດ້ກຳທຳສິ່ງທີ່ຄົນເອີ້ນເຂົ້າໄນ້ທ່ານ ຈະເປັນອອງໄກ້

ເປັນກື່ສົນໃຈແລະຍົກຍ່ອງໝາຍເຊີຍຜູ້ອັນ ພມ
ຈຶ່ງກຳສິ່ງທີ່ຜົດ ຈ ກວ່າຈະຮູ້ຕົວພມກີກລາຍເບີນ
ຄົນຕົກສິ່ງເສີ່ພົດຕົດທີ່ຄົນທີ່ໄປຮັງເກີຍຈ" ຫີ່ຮະ
ອ່ານທີ່ຫ຾້ອຄວາມໃຫ້ກາພອີກພາຫົ່ງ

"ທຸນທີ່ເຈັບປ່າຍ ແລ້ວໄນ້ອົບກິນຄາມຄໍາ
ໄນ້ສົກ ຕ້ອງກິນມັນເປັນປະຈຳ ຈະເຮັຍກວ່າ
ຕົກສິ່ງເສີ່ພົດຕົດໄໝນະ" ດວງແກ້ວຄາມນໍ້າລົບ ຈ
ຄຽມສາຍໃຈເຕີມພາພອດີຈຶ່ງຕອນວ່າ

"ເຮັຍກວ່າຕົກສິ່ງເສີ່ພົດຕົດເໝືອນກັນ ຢາ
ນາງປະ ເກົ່າຕ້າ ໄນກິນຄາມຄໍາແນະນຳຂອງໜົມວ
ຫວີ້ອົ້ກ້ວ່າໄມ້ມີຄວາມຮູ້ໃນເຮັງຄຸ້ມແລະ ໄຫຍາຂອງ
ຍາຕີພອ ໄນຫຼືກິນແລ້ວກິນມາການເກີນຫາດ
ກີຈະ ເປັນອັນຕຽບທີ່ອ່າງກາຍໄດ້ ແລະທ່າໃຫ້
ຕົດບາກົ່ນ ເຂົ້າລັກຄະກະກາຣຕົກສິ່ງເສີ່ພົດຕົດ"

"ຄົນທີ່ຄົມກິລືນຕ່າງ ຈ ຈົນຕົດລ່ະກົວຄຸ້ມຄຽງ
ຈະສື່ອວ່າຕົກສິ່ງເສີ່ພົດຕົດໄໝນກວົນ" ກ້ອງຄາມຕ່ວ

"ເຮັຍກວ່າຕົກສິ່ງເສີ່ພົດຕົດເໝືອນກັນຈີ່
ເພຣະພວກນີ້ທີ່ອ່ານຄົມອູ້ນເປັນປະຈຳຈາເນື້ອໄຟໄໝໄດ້
ຄົມກີຈະ ເກີດອາກາຮົງເວີຍ ອ່ານເພີ້ບຄົລ້າຍ
ຈະ ເປັນລົມ ຄ້າຄມແລ້ວອາກາຮົງເຫຼົ່ານີ້ຈະຫາບໄນ
ແຕ່ດ້າຄນາກ ຈ ກີເປັນຫັ້ນຕຽບທ່ອງກາງເຕີນ
ຫາຍໃຈ ຈາກທ່າໃຫ້ສົງຄັບໄດ້" ຄຽມສາຍໃຈ
ອົບນັກຍາ

"ສິ່ງເສີ່ພົດຕົດມີຫລາຍປະ ເກົ່າໄໝນຄະຄຸ້ມຄຽງ"
ພິກຸລ໌ຄາມ

"ມີຫລາຍປະ ເກົ່າຈີ່ ຄູ້ເໝືອນເຫາຈະມີ
ແສດງ ໄວໃຫ້ເຮົາຄູ່ກາງຄ້ານໃນ້ນ ເຮົາໄນ້ຫຼັກນ່ອນ
ຄ້າໄໝເຂົ້າໃຈຄຽງຈະລົບນາບໃຫ້ພັ້ງ" ຄຽມສາຍໃຈ
ພຸດຍ່າງອ່ານຮົດຕື່

ຖຸກຄົນເຈິ່ງເຕີນໄປຄຸ້ມກົມທີ່ຄຽນອຸກ ແນະນິ້ນມີ

วิทยากรกำลังอธิบายให้ผู้ชมกลุ่มนึงฟัง พาก
เด็ก ๆ จึงเข้าไปร่วมฟังด้วย

"ห้องภาพ และสิ่งที่วางไว้ให้ชมเหล่านี้
เป็นการแบ่งประเพณีของสิงค์ເສັດຕິກິງເຫົາ
แบ่งໄວ້ສີປະເທດ ตามถิ่นของบ้านที่กระทำ
ต่อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายผู้ເສັດ ພົມຈະຊື່
ໃຫ້ຖືລະບຸຮັບເຫັນເຄີຍ

1. ປະເທດປະສາກ ຜູ້ໄດ້ເສັດເຂົ້າໄປ
ຈະມີອາກາມມື່ນງ ສ່ວນຈູາ ປະສາກທີ່ຄວນຄຸນ
ສ່ວນຕ່າງ ຈະ ຂອງຮ່າງກາຍ ຈະທຳການນ້ອຍລົງ
ສິ່ງເສັດຕິກິງປະເທດໄດ້ແກ່ ມອວິໄນ ເຊີຣີນ
ດິນ ເຊກໂຄນາລ ບານອຸນຫຼວນ ແລະບາກລ່ອນ
ປະສາກຕ່າງ ຈະ ຮຸມທຶນແລ້ວດ້ວຍ

2. ປະເທດຕຸ້ນປະສາກ ຜູ້ໄດ້ເສັດ
ເຂົ້າໄປຈະອອກຖີ່ກະຕະຕຸ້ນປະສາກສ່ວນຕ່າງ ຈະ
ໃຫ້ການເກີນຄວາມສາມາດຂອງຮ່າງກາຍ ເນື້ອ
ໜົມຄຸນທີ່ຢາ ປະສາກເຫຼັນນີ້ຈະຫຽດໄກມ
ເສື່ອມສນຽດກາພ ຄນ້ນປົກປວກທຸກ ຄນ້ນ
ທຳການກຸລາງຄືນ ກຽມກຽມແນກການ ນັກເຮັດ
ນັກສຶກທີ່ຈະເປັນຕືອງຫຼັງສືອດີກ ຈະ ເນື້ອໃໝ່
ບາປະເທດແລ້ວ ມັກຈະກຸລາຍເປັນຄົນວິກລຈົດ
ປະສາກຫລອນ ທີ່ຫຼື້ວ່າໄຈວາຍ ຕິ່ງຕາຍໄດ້
ບາປະເທດໄດ້ແກ່ ບາມໍາ ມ້າຂາວ ບາຍເນັ້ນ
ຍາລດຄວາມອັນ ເປັນຕົ້ນ

3. ປະເທດຫລອນປະສາກ ຜູ້ໄດ້ເສັດເຂົ້າ
ໄປຈະກຳໃຫ້ປະສາກທີ່ຮັບຮູ້ພົດປັດ ມອງານາດ
ຂອງສິ່ງຕ່າງ ຈະ ຜົດໄປ ທຳໃຫ້ເກີດອຸຫຼາດເຫຼຸດເປັນ
ປະຈຳ ເຊັ່ນ ຄນົກຕິກາຍ ທີ່ຫຼື້ວ່າ ອານຸມັກ
ເປັນຕົ້ນ

4. ປະເທດອອກຖີ່ຫລາຍອັ່ນໄງ້ ຈະອອກ
ຖີ່ທີ່ຫລອນປະສາກ ກົດປະສາກເປັນອັນຕຽບ
ຕ່ອຜູ້ເສັດຕິກິງນັ້ນ ທຳໃຫ້ປະສາກນີ້ຫາ

"ຜູ້ຮັບສິ່ງຕ່າງ ຈະ ຮອນ ຈະ ດັວ ສິ່ງເສັດຕິກິງ
ປະເທດນີ້ໄດ້ແກ່ ກົມຈູາ"

ເຫາຫຼຸມຮ່າຍຄຽວຫຼຸງນີ້ ເນື້ອໄນ້ມີຜູ້ໄດ້
ຄາມຈິງພຸດຕ່ອໄນ

"ຂະໜົນ ພົມຈິງໄກຮົ່ວ່ອງນັກເຮັດຫຼຸກຄົນ
ອັບໆໄດ້ໄນ້ເບີນຫຼຸກອັນ ລົງພິດເສັນນັ້ນເຂົ້າ
ເພຣະນອກຈາກຕ້ວນກໍເຈິ້ນຈະອູ່ໃນສກພົມທີ່
ຕ້ອງຕາຍທີ່ເປັນແລ້ວ ພ້ອມແມ່ ພິ່ນອົງຂອງເຮົາ
ຈະເລີຍໃຈ ເລີຍເວລາ ເລີຍເວັນທອງອີກດ້ວຍ"
ເຈົ້ານີ້ທີ່ຜູ້ນີ້ອືນຍາເສີຍຕັ້ງຫັດເຈັນ

"ມີວິນິດັ່ງກັນໄນ້ໃຫ້ຄົດສິ່ງເສັດຕິກິງນັ້ນ
ໃໝ່ຄຽວ" ເຫັນຄາມ

"ມີກົນວິວິທີທີ່ຄືກີ່ສຸດຄືອ ກາຮັ້ງຈັນກັບໃຈ
ຕ້ວເອງໃຫ້ປະພາຕີປົກປັດໃນສິ່ງທີ່ຕີ ສິ່ງໃກ້ຮູ້ວ່າ
ຫຼັກອ່ານຸ້າ ພົມມີກາພັນຕົວໃຫ້ນ ເນື້ອໄດ້ກົນ
ກາພັນຕົວແລ້ວຈະຮູ້ວ່າຄວບປົ້ນກັນຍ່າງໄຮນ້າງ"
ກລ່າວຈົນຜູ້ກາຍກິນນຳກາລຸ່ມຜູ້ນົມມີກາຮັດກາ
ເຂົ້າໄປໝາກພັນຕົວ

ເນື້ອກາພັນຕົວຈົນແລ້ວ ຜູ້ກາຍກິນໄດ້ເປີດ
ໄວ້ກາສໃຫ້ມີກາຮັດກາປ່າຍກິດຄາມ

ຮົບແສດງຄວາມຄົດເທິ່ງເປັນຄົນແຮກວ່າ
"ພົມຄົດ ໄດ້ແລ້ວກັບຕໍ່ໄໝອຍກົດສິ່ງເສັດຕິກິງ
ກົດອ່ານຸ້າເຊື່ອຄົນນ່າຍ ເພຣະກາຮັດເຊື່ອຄົນນ່າຍ
ຄົນຕຽມນາກ ອາຈຸດກຸລອາໄປກາຍ ລົດກາ
ເຂາກວັບສິນຈານໝາດຕົວ ທີ່ສຳກັນຄືອຫລອກໃຫ້
ຄົດສິ່ງເສັດຕິກິງ ແລ້ວໃຫ້ກາລົງທີ່ພົດ ຈະ ເຊັ່ນ
ຈະໄຟເວັນ ຈະໄຟຂອງ ຈົກສິ່ງວົງວາງ ສຸດທ້ານ
ກົດຕ້ອງຄຸກຈັນໄປລົງໄຫະ ທຳໃຫ້ເລີຍເສີຍ
ເລີຍເວລາ ແລະ ເລີຍອນາຄົດ"

"ພົມມີຄວາມເຫັນວ່າ ການນິ້ນກັນໄນ້ໃຫ້
ຄົນປົວເຂົ້າບານກິນແອງ ຈົນຄົດບານັ້ນ ຜູ້ນີ້
ຄວັບສິ່ງທາງຄວາມຮູ້ເກີບກັນບາທີ່ຈະເຂື້ອມາກິນ

เสียงก่อน ให้รู้สึกคนไทย และวิธีใช้ยาอ่อนๆ ถูกต้อง โดยถ้าหากหมอ เกลัชกร หรือผู้ใดเกี่ยวข้อง การซื้อยาเกินของจะไม่เกิดอันตราย ก้อนออกความเห็นนี้

"นักเรียนเก่งมากที่เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งเสพติดได้ถูกต้อง" ผู้บรรยายกล่าวชมเล้างานค่อไปว่า

"นักเรียนมีความคิดเห็นอ่อนๆ ไว้ กับการให้ความรู้เรื่อง ไทยของสิ่งเสพติดกับชาวบ้าน"

"ผมคิดว่า ถ้าชาวบ้านรู้สึกอันตรายหรือไทยของสิ่งเสพติดแล้ว เขาจะ ได้มีป้องกันไม่ลง ไม่กินชนวนและเสพนั่นครับ" วิทยาศึกษาอ่อนๆ ฉะฉาน

"ผมเคยเห็นคนขายกัญชา แต่ผมไม่กล้าบอกใคร เพราะกลัวเขาทำร้าย" ธีระ เล่าประสบการณ์ของตน

"นักเรียนควรจะแจ้งคำรำวจ นักเรียนไม่ต้องกลัวว่า เขาจะมาทำร้าย เพราะคำรำวจะเป็นความลับ และถือว่าผู้ที่มาแจ้ง ให้ความร่วมมือกับทางราชการในการปราบปรามสิ่งเสพติดให้ไทย เพื่อให้หมกไปก่อนที่จะแพร่หลาย" ผู้บรรยายอธิบาย

"คนเดิมสิ่งเสพติดมีโอกาสสร้างอาชญาให้หายได้ไม่ยาก" ดวงแก้วถ่าน

"หาย ได้ครับ การที่เขาติดสิ่งเสพติดก็เหมือนกับต้องพยายามเป็นถ้าเขาได้รับการบำบัดรักษาก็เหมือนโอกาสหายเป็นปกติได้เชิงกีฬา กับเราเกิดใหม่กันเอง" ผู้บรรยายตอบ

"สถานที่บ้านครัวภาษาผู้ติดสิ่งเสพติดมีที่ไหนบ้างครับ" ก้อนอุทานชี้

"มือบุญหลายแห่ง ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2523) ผู้จะพูดให้ฟังพอดีเป็นตัวอย่าง ส่วนรายละเอียดให้นักเรียนอ่านไปดูที่ป้ายประกาศซึ่งติดไว้ที่หน้าห้องฉาบภาพนิทรรศน์ สถานที่บ้านครัวภาษา ในกรุงเทพมหานครมีหลายแห่ง เช่น

โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า หน่วยบริการเวชและประสาทวิทยา

โรงพยาบาลพระบรมราชโณศิริ

โรงพยาบาลศากยวงศ์

โรงพยาบาลวิชราภิบาล

และศูนย์บริการสาธารณสุขบางแห่ง

ส่วนต่างจังหวัดก็มีหลายแห่ง เช่น

โรงพยาบาลชัยภูมิรักษ์ จังหวัดทุ่มธานี

โรงพยาบาลหัวหิน โรงพยาบาลค่าย

ชนะรัชต์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ศูนย์การค้ารักษารักษ์สิ่งเสพติดภาคเหนือและ
โรงพยาบาลค่ายการวิลล์ จังหวัดเชียงใหม่
นอกจากนี้ ยังมีสถานพยาบาลแผนโบราณที่
ควรรู้ไว้ เช่น

สถานพยาบาลประชาชนรถ สำนักสงฆ์
เขาถ้ำกะลุ จังหวัดราชบุรี

สถานพยาบาลถ้ำกระนอง สำนักสงฆ์แม่การบุก จังหวัดสระบุรี

ศูนย์เกิดใหม่ วัดคากಥลิก จังหวัดสมุทรสาคร

ผู้บรรยายจบคำอธิบาย และเปิดโอกาสให้นักเรียนนักถามต่อ เมื่อไม่มีผู้ใดซักถามเจ้าหน้าที่ผู้นั้นจึงกล่าวสรุปว่า

"พยายามให้นักเรียนมีความรู้ที่ได้จากกระบวนการนิทรรศการและฟังคุณบรรยายในวันนี้"

ไม่ใช้ให้เกิดประโภชน์กับตัวเอง และเพื่อนมนุษย์ เพื่อจะได้พ้นจากการเป็นทาสของสิ่งเสพย์คิด"

เมื่อจนค้านบรรยาย นักเรียนกล่าวขอรุณ

แล้วออกไปอ่านหนังประกาศ ของกระหวงสารภาพสุขเกี่ยวกับสถานที่ป่าบัตรักษาผู้ติดลึ้งเสพย์คิด และพบครุความที่นัดหมาย เพื่อกลับโรงเรียน

แบบที่ 5

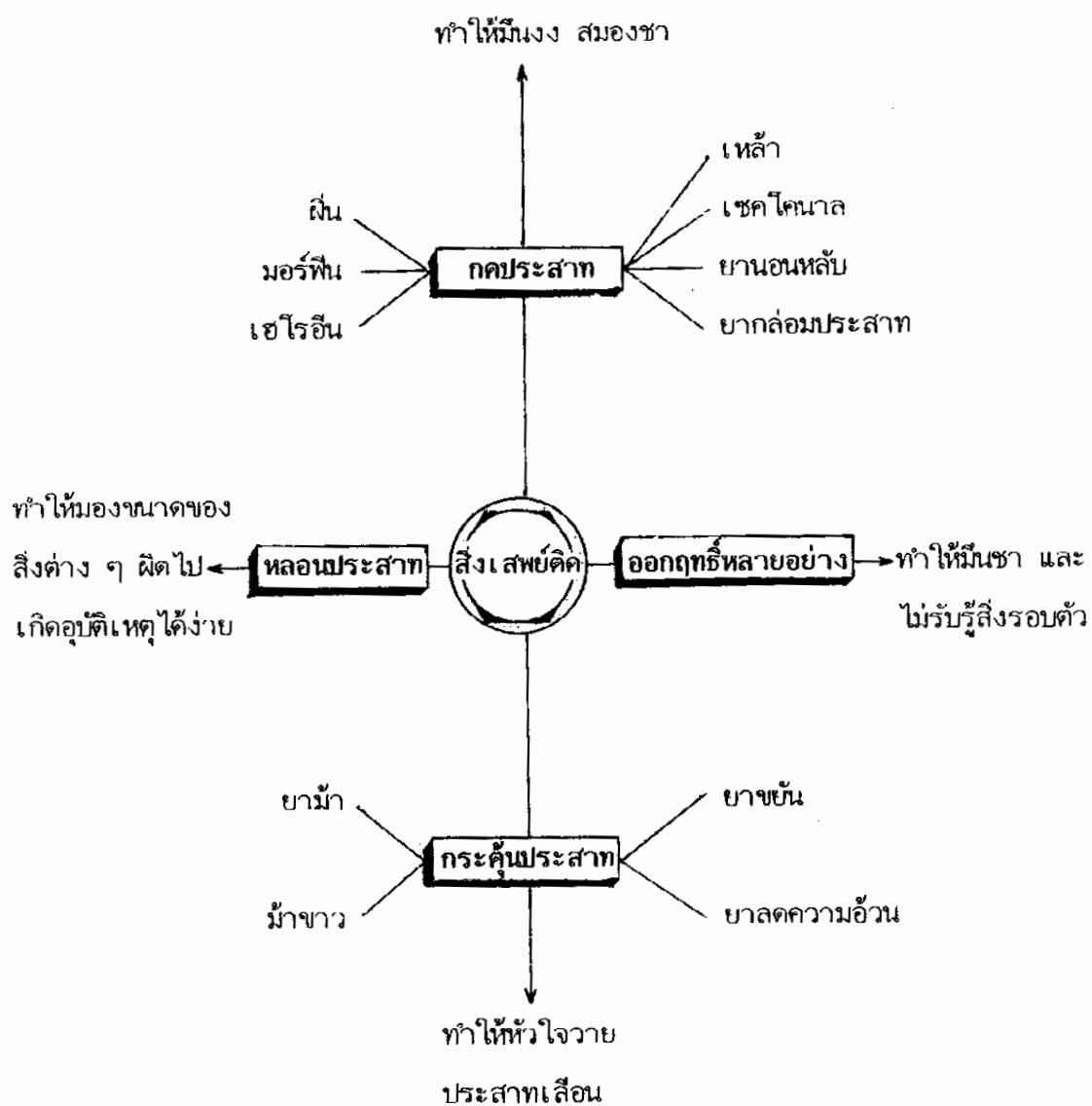
เรื่องเหมือนเกิดใหม่

คำอธิบาย

1. ให้นักเรียนศึกษาแผนผังสรุปよいเรื่องก่อนแล้วจึงอ่านเนื้อเรื่อง
เพราะแผนผังสรุปよいเรื่องจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้คื้น
2. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องด้วยความตั้งใจจนจบเรื่อง และพยายาม
ทำความเข้าใจให้ดี เนื้อหาล้วนที่อยู่ภายในการอบรมคือส่วนที่เป็นสาระสำคัญ
3. กำหนดเวลาในการอ่าน 25 นาที เมื่อหมดเวลาจะเก็บเนื้อเรื่องคืน
4. ห้ามซื้อกتابหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในเนื้อเรื่อง

เรื่องเมืองเกิดใหม่

แผนผังสรุปไข่เรื่อง

เหมือน กิตไหหม

เมื่อถึงวันไปชนนิทรรศการ นักเรียนทุกคน ต่างคิด หลังจากเคารพชั้นชาติและส่วนตน แล้ว ครูสมชายเป็นผู้หนึ่ง ที่จะพานักเรียนไปชนนิทรรศการครั้งนี้ได้เข้ามาให้คำแนะนำ นิอเรียนร้อยแล้ว ทุกคนก็มีภาระเดินทางไปพร้อมกัน

พอถึงสถานที่แสดงนิทรรศการ ครูสายใจ ได้นัดหมายเวลา และสถานที่ที่จะกลับมาพบกันอีก แล้วจึงปล่อยให้นักเรียนแยกบ้านไปชน เป็นกลุ่ม ๆ

นักเรียนทุกคนมีใบหน้ายิ้มเย็น ท่าทางกระตือรือร้นเป็นอย่างยิ่ง

"เชื่อคนในภาพนี้ รูปร่างหน้าตาไม่น่าดูเลย ผอมเหลือแต่หน้มหุ่มกระดูกหนาดเครา รุ้งรัง ผอม芽 ภาระแต่งตัวก็คุ้สกบปัก" พิกุลรีชานให้เพื่อน ๆ คุรุปาพรูปหนึ่ง

"เชื่อว่าได้ภาพเชิง เจ็บว่าอย่างไร" เดชบอกพิกุล

"ผอมเป็นคนดื้อรั้น ชอบลองคี ไม่เชื่อฟัง ผู้ใหญ่ ผอมจึงติดสิ่งเสพ์ติด มีสภาพอย่างที่เพื่อน ๆ เห็น อย่าเอออย่างผิดๆ" พิกุลอ่านดัง ๆ และซ้ำ ๆ

"น่าสนใจนะ เราดูที่ละภาพ พากเซอ เปเลี่ยนกันอ่านคำนับรรหายดัง ๆ ฉันจะได้อดบันทึกไว้" ก้องพุดกันเพื่อน ๆ

"ผอมติดสิ่งเสพ์ติด เหราะผอมเชื่อคนง่าย จึงถูกเพื่อนหลอก" เดชอ่านข้อความที่ได้ภาพหนึ่งดัง ๆ

" เพราะความศักดิ์ศรัทธา ทำให้ผอมคิดว่า ถ้าได้ทำสิ่งที่คนอื่นเขาไม่ทำ จะเป็นของให้"

เป็นที่สนใจและยกย่องของแขกของผู้อื่น ผอม จึงทำสิ่งที่ผิด ๆ กว่าจะรู้ว่าผอมก็กลับเป็นคนติดสิ่งเสพ์ติดที่คนท้าไว้รังเก็บ" หรือ อ่านที่ข้อความได้ภาพอีกภาพหนึ่ง

"คนที่เจ็บปวด แล้วไนซื้อบากินตามค้า ไขมูก ต้องกินมันเป็นประจำ จะเรียกว่า ติดสิ่งเสพ์ติด ใหม่หนะ" ดวงแก้วถามาขึ้นตอบ ๆ ครูสายใจเดินมาพอดีจึงตอบว่า

"เรียกว่าติดสิ่งเสพ์ติดเหมือนกัน" บางประ เกษถ้าไม่กินตามคำแนะนำของหมออหรือผู้ชื่อไม่มีความรู้ในเรื่องคุณและโทษของยาติดพอก ไนซื้อบากินแล้วกินมากจนเกินขนาด ก็จะเป็นอันตรายต่อร่างกายได้ และทำให้ติดภานึ่น เจ้าลักษณะการติดสิ่งเสพ์ติด"

"คนที่ดูคลื่นต่าง ๆ จนติดล่าสัตว์คุณครู จะถือว่าติดสิ่งเสพ์ติด ใหม่ครับ" ก้องถามาต่อ

"เรียกว่าติดสิ่งเสพ์ติดเหมือนกันจัง" เพราะพากันต้องดูอยู่ เป็นประจำเมื่อไม่ได้ดูก็จะเกิดอาการวิงเวียน อ่อนเพลียคล้ายจะเป็นลม ถ้าดูแล้วอาการเหล่านี้จะหายไป แต่ถ้าดูมาก ๆ ก็เป็นอันตรายต่อหัวใจเดินทางไป อาจทำให้สิ่งตอบได้"

ครูสายใจ ยิ้มบาก

"สิ่งเสพ์ติดมีหลายประ เกษา ใหม่คุณครู" พิกุลถามา

"มีหลายประ เก้าอี้ คุณเมื่อนเข้าจะมี แสดงไว้ให้เราดูทางค้านในนั้น เราไปดูกันก่อน ถ้าไม่เข้าใจครูจะอธิบายให้ฟัง" ครูสายใจ พูดอย่างอารมณ์ดี

ทุกคนจึงเดินไปดูความที่ครูนัด ขณะนั้นมี

วิทยากรกำลังอธิบายให้ผู้ชมกลุ่มนึงฟัง พาก
เด็ก ๆ จึงเข้าไปร่วมฟังด้วย

"ห้องภาพ และสิ่งที่วางไว้ให้มองเหล่า"

เป็นการแบ่งประกายของสีสันสีเดียวกัน
แต่ไม่ใช่สีเดียวกัน ความต่างของยาที่กระทำ
ต่อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายผู้เสพ ผ่านช่อง
ให้คุณประทานครับ

1. ประกายประสาท ผู้ใดเสพเข้าไป
จะมีอาการมึนงง สมองชา ประสาทที่ควบคุม
ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย จะทำงานน้อยลง
สิงเสพติดประกายนี้ให้แก่ มอร์ฟิน เชโรอิน
ผีเสื้อ เชคโคนาล บานันหลับ และยากล่อม
ประสาทต่าง ๆ รวมทั้งเหล้าด้วย

2. ประกายกระตุ้นประสาท ผู้ใดเสพ
เข้าไปจะออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทส่วนต่าง ๆ
ให้ทำงานเกินความสามารถของร่างกาย เมื่อ
หมัดฤทธิ์ยา ประสาทเหล่านั้นจะทรุดโทรม
เสื่อมสมรรถภาพ คนที่มีภาระหนัก คนที่
ทำงานกลางคืน กรรมกรแบกหาม นักเรียน
นักศึกษาที่จำเป็นต้องดูหนังสือดึก ๆ เมื่อใช้
ยาประกายแล้ว มักจะกลایเป็นคนวิกฤติรีด
ประสาทหลอน หรือหัวใจaway ถึงตายได้
ยาประกายนี้ ได้แก่ บานาน่า ม้าขาว บายยัน
ยาลดความอ้วน เป็นต้น

3. ประกายหลอนประสาท ผู้ใดเสพเข้าไป
จะทำให้ประสาทที่รับรู้ผิดปกติ มองขนาด
ของสิ่งต่าง ๆ ผิดไป ทำให้เกิดอุบัติเหตุเป็น
ประจำ เช่น คนตกตึกตาย หรือ รถชนกัน
เป็นต้น

4. ประกายออกฤทธิ์ลายอย่าง จะออก
ฤทธิ์ทั้งหลอนประสาท กดประสาทเป็นอันตราย
ต่อผู้เสพติดอย่างมาก ทำให้ประสาทมีชา

"ไม่ว่ารู้สึกร้ายต่าง ๆ รอบ ๆ ตัว สิงเสพติด
ประกายนี้ได้แก่ กัญชา"

เขายุตนรรยายครูหนึ่ง เมื่อไม่มีผู้ใด
ถามจึงพูดต่อไป

"ฉะนั้น ผู้จึงควรขอร้องนักเรียนทุกคน
อย่าได้ไปนิยมชนช้อน หลงผิดเสพมันเข้า
 เพราะงานจากตัวนักเรียนจะช่วยในสภาวะที่
 ต้องพยายามเป็นแมลง พ่อแม่พี่น้องของเราม
 จะเสียใจ เสียเวลา เสียเงินทองอีกด้วย"
 เจ้าหน้าที่ผู้สอนอธิบายเสียงดังดีจน

"มีวิธีป้องกันไม่ให้คนติดสิงเสพติดบ้าง
 ในหมู่ครับ" เดชะตาม

"มีครับวิธีที่ดีที่สุดคือ การรู้จักบังคับใจ
 ตัวเองให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดี สังเคราะห์
 ช้าก่อนบ่ายทำ ผู้มีภาระหนักต้องห้าม เนื่อง
 ภาระหนักจะรู้ว่าควรป้องกันอย่างไรบ้าง"
 กล่าวจนผู้บรรยายกินกำลุ่มผู้ชุมนุมการศึกษา
 เข้าไปห้ามภาระหนัก

เมื่อภาระหนักจะแล้ว ผู้บรรยายได้เปิด
 โอกาสให้มีการอภิปรายซักถาม

ธีระแสดงความคิดเห็นเป็นคนแรกว่า

"ผู้ติดได้แล้วครับสักน้ำมือยากติดสิงเสพติด
 ก็อย่าเชื่อคนง่าย เพราะการเชื่อคนง่าย
 อันตรายมาก อาจถูกหลอกไปขาย หลอก
 เอาทรัพย์สินจนหมดตัว ที่สำคัญคือหลอกให้
 ติดสิงเสพติด แล้วให้ทำสิ่งที่ผิด ๆ เช่น
 ขโมยเงิน ขโมยของ ฉกชิงวังราวน สุกท้าย
 ก็ต้องถูกจับไปลงโทษ ทำให้เสียชื่อเสียง
 เสียเวลา และเสียอนาคต"

"ผมมีความเห็นว่า การป้องกันไม่ให้
 คนป่วยเข้ามาเกินสอง จนติดบาน้ำ ผู้ชื่อ
 ควรศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับยาที่จะซื้อมากิน

เสียก่อน ให้รู้สึกดู ไทย และวิธีใช้ยาอย่างถูกต้อง โดยตามจากหนอ เกสัชกร หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง การซื้อยาภัยเองก็จะ "ไม่เกิดขันตราย" กองออกความเห็นนี้

"นักเรียนเก่งมากที่เข้าใจเรื่องราวดีกว่าสิ่งเดียวก็ได้ถูกต้อง" ผู้บรรยายกล่าวขณะแล้วถามต่อไปว่า

"นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่อง ไทยของสิ่งเดียวกับชาวบ้าน"

"ผมคิดว่า ถ้าชาวบ้านรู้สึกรักน้ำดื่มน้ำดื่ม ไม่มีมนุษย์ชอบและเสพมันครับ" วิทยาศึกษา

ตอบอย่างฉะฉาน
"ผมเคยเห็นคนขายกัญชา แต่ผมไม่กล้า

บอกใคร เพราะกลัวเขาทำร้าย" มีระเล่าประสบการณ์ของตน
"นักเรียนควรจะแจ้งตำรวจ นักเรียนไม่ต้องกลัวว่าเขาจะมาทำร้าย เพราะตำรวจจะปิดเป็นความลับ และถือว่าผู้ที่นำแจ้งให้ความรู้มีอภัยทางราชการในการปราบปรามสิ่งเดียวก็ให้ไทย เพื่อให้หมดไปก่อให้เจ็บแพร่หลาย" ผู้บรรยายอธิบาย

"คนเดียวสิ่งเดียวก็มีโอกาสสร้างภัยให้กับ "ได้ไหมคะ" คงแก้วถ่าน

"หาบได้ครับ การที่เราตัดสิ่งเดียวก็เหมือนกับต้องตายทั้งเป็น ถ้าเขาได้รับการปั้นคั่นรักษา เขายังไอลักษณะเป็นปกติได้เชิงก์เท่ากับเขาเกิดใหม่กันเอง" ผู้บรรยายตอบ

"สถานที่ปั้นคั่นรักษาผู้ตัดสิ่งเดียวก็ที่ใหม่กันเอง" กองถ่านก็

"มีอยู่หลายแห่ง ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ผู้จะพูดให้ฟังพอกเป็นตัวอย่าง ส่วนรายละเอียดให้นักเรียนออก ไปดูที่ป้ายประกาศซึ่งติดไว้ที่หน้าห้องจ่ายยาพยาบาลครับ" สถานที่ปั้นคั่นรักษา

ในกรุงเทพมหานครมีหลายแห่ง เช่น
โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า หน่วยบริโภคและประสาทวิทยา
โรงพยาบาลพระบรมราชลักษณ์
โรงพยาบาลศากล
โรงพยาบาลวิชราภิyan
และศูนย์บริการสาธารณสุขบางแห่ง

ส่วนค่างจังหวัดก็มีหลายแห่ง เช่น
โรงพยาบาลธัญญารักษ์ จังหวัดปทุมธานี

โรงพยาบาลหัวหิน โรงพยาบาลค่าย
ธนะรัชต์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ศูนย์ปั้นคั่นรักษาสิ่งเดียวก็มากเหลือและ
โรงพยาบาลค่ายการวิลฯ จังหวัดเชียงใหม่
นอกจากนี้ ยังมีสถานพยาบาลแผนโบราณที่
ควรรู้ไว้ เช่น

สถานพยาบาลประชาชนรถ สำนักสงฆ์
เขาถ้ำทะลุ จังหวัดราชบุรี

สถานพัทก์ถ้ำกระนอง สำนักสงฆ์ถ้ำกระ
นอง จังหวัดสระบุรี

ศูนย์เกิดใหม่ วัดคากออลิกา จังหวัดสมุทร
สิงห์"

ผู้บรรยายจนคำอธิบาย และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามต่อ เมื่อไม่มีผู้ให้ซักถาม
เจ้าหน้าที่ผู้นั้นจึงกล่าวสรุปว่า

"ผู้ขอให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จาก
การอบรมที่ศูนย์การและพัฒนาการฯ ในวันนี้

ไม่ใช่ให้เกิดประ ไบชันก้าวตัวเอง และเพื่อน
มนุษย์ เพื่อจะได้พ้นจากการเป็นทาสของสิ่ง
เสพติด"

เมื่อจบคำบรรยาย นักเรียนกล่าวขอบคุณ

แล้วออกไปอ่านมือยังประกาศ ของกระทรวง
สาธารณสุขเกี่ยวกับสถานที่ป่าบัตรักษาผู้ติดสิ่ง
เสพติด และพบครุฑามหันดหนาบ เพื่อกลับ
โรงเรียน

แผนที่ ๖

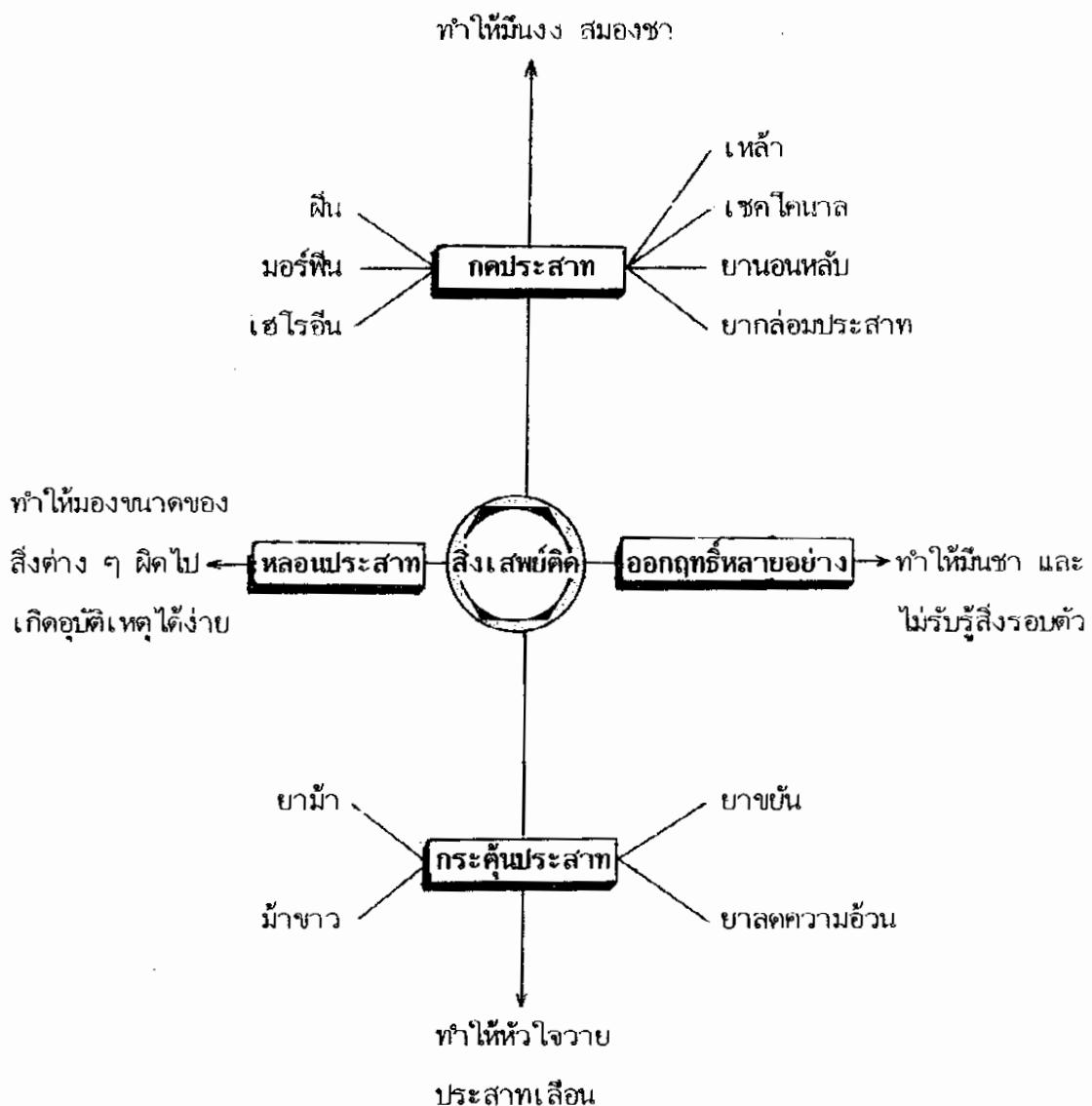
เรื่อง หมายเหตุใหม่

คำอธิบาย

1. “ให้นักเรียนศึกษาแผนผังสรุปไปงเรื่องก่อนแล้วจึงอ่านเนื้อเรื่อง
เพราะแผนผังสรุปไปงเรื่องจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น
2. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องควบความตั้งใจจนจบเรื่อง และพยายาม
ทำความเข้าใจให้ดี เนื้อหาส่วนที่สำคัญได้คือส่วนที่เป็นสาระสำคัญ
3. กำหนดเวลาในการอ่าน 25 นาที เมื่อหมดเวลาจะเก็บเนื้อเรื่องคืน
4. ห้ามบีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในเนื้อเรื่อง

เรื่องเหมีนอยเกิดใหม่

แผนผังสรุปใบงเรื่อง

ເໜືອນ ເກີດໄທ່ມ

ເນື້ອດີ່ງວັນໄປໝານິທຣຄກາຣ ນັກເຮັບຖຸຄນົມ
ຕ່າງລືໄຈ ທັສງຈາກເກາຣພອງຫາດີແລະສວດມົນຕໍ່
ແລ້ວ ຄຽມສູມຫາບສິ່ງເປັນຜູ້ໜຶ່ງ ທີ່ຈະພານັກເຮັບ
ໄປໝານິທຣຄກາຣຄົງນີ້ໄດ້ເຂົ້າມາໃຫ້ກຳນະນຳນຳ
ເນື້ອເຮັຍງວ່ອບແລ້ວ ຖຸການກົ່ານົວວາເຕີນກາງໄປ
ພຽມກັນ

ພອດີ່ງສັດຖາທີ່ແສດງນິທຣຄກາຣ ຄຽມສາຍໄຈ
ໄດ້ນັດໜາມບາງວັນ ແລະສັດຖາທີ່ທີ່ຈະກຳລັນມາພັນ
ກັນອີກ ແລ້ວຈຶ່ງປ່ລ່ອຍໃຫ້ນັກເຮັບແບກບໍ່ຍ້າໄປໝານ
ເປັນກຸ່ມໆ ຈຸ່ງ

ນັກເຮັບຖຸຄນົມໃນການຍື່ນແບ້ນ ທ່າທາງ
ກະຮະທີ່ອ້ອຽນເປັນຍ່າງຍິ່ງ

"ເຮືອຄຸນໃນກາພັ້ນທີ່ ຮູ່ປ່ວັງໜ້າຕາໄຟ່ນໍາ
ຄູເລຍ ພອມເຫຼືອແຕ່ໜັງທຶນກະຮະຄູກຫວຸດເຄຣາ
ຮູ່ຮັງ ພົມບາງ ກາຮັກຕົ່ງຕົວກີ່ດູສຸກປາກ" ພຶກລູ້
ໜົວໃຫ້ເພື່ອນ ຈຸ່ງ ອຸງປະກາດຫຼຸງໜຶ່ງ

"ເຮຍອ່ານໃຫ້ກາຫີເຫາເຂົ້າມວ່າອ່າງໄວ"
ເຫັນບອກພຶກລູ້

"ພົມເປັນຄົນຕ້ອງນັ້ນ ຂອບຄົງຕີ່ ໄຟເຊື່ອພັ້ງ
ຜູ້ໃໝ່ ພົມຈຶ່ງຕົດສິ່ງເສີບຕິດ ມີສາກພອບ່າງທີ່
ເພື່ອນ ຈຸ່ງ ເຫັນ ອ່ານເຂົ້າມວ່າອ່າງພົມນະຄວັນ"
ພຶກລູ້ອ່ານດັ່ງ ຈຸ່ງ ແລະຫຼັ້າ ຈຸ່ງ

"ນໍາສັນໃຈນະ ເຮົາຄູທີ່ລະກາພ ພວກເຮອ
ເບີ່ຍນັ້ນອ່ານຄໍານະບາຍດັ່ງ ຈັນຈະໄດ້ຈົດ
ບັນຫຼັກໄວ້" ກ້ອງພຸດັກນັ້ນເພື່ອນ ຈຸ່ງ

"ພົມຕົດສິ່ງເສີບຕິດ ເພຣະພົມເຈົ້າລານນ່າຍ
ຈຶ່ງຄູກເພື່ອນຫລອກ" ເຫັນອ່ານຂ້ອຄວາມທີ່ໄດ້ກັບ
ໜຶ່ງດັ່ງ ຈຸ່ງ

"ເພຣະຄວາມຄົກຄະນອງ ທຳໄຟຟົມຄົດວ່າ
ຄ້າໄດ້ກຳສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນເຫາໄຟ່ກ່າ ຈະເປັນຂອງໄຟ່

ເປັນເກີດໄຈແລະບົກຍ່ອງຮນເບຍຂອງຜູ້ອື່ນ ພົມ
ຈຶ່ງກຳສິ່ງທີ່ຜິດ ຈຸ່ງ ກວ່າຈະຈູ້ຕັ້ງຜົມກົກລາຍເປັນ
ກົດຕືກສິ່ງເສີບຕິດທີ່ຄົນທ່າງໄປຮັງເກີບຈາ" ປີ່ຮະ
ອ່ານທີ່ຂ້ອຄວາມໄດ້ກັບອົກພົມກົກລາຍນີ້

"ຄົນທີ່ເຈັ້ນນໍາຍ່າ ແລ້ວໄຟ່ເກີດກົນຕາມຄໍາ
ໄຟ່ໂຍດ ຕ້ອງກິມັນເປັນປະຈຳ ຈະເຮັກວ່າ
ຕົດສິ່ງເສີບຕິດໄຫມະນະ" ດວງແກ້ວຄານຫື່ນໍລອຍ ຈຸ່ງ
ຄຽມສາຍໃຈເຕີນມາພວດຕີ່ຈຶ່ງຄົບວ່າ

"ເຮັກວ່າຕົດສິ່ງເສີບຕິດເໜືອນກັນ ບໍາ
ບາງປະ ເກົກຄ້າໄຟ່ເກີດຕາມຄໍາແນະນຳຂອງໜົມອ
ຫວີ້ຜູ້ອື່ນມີຄວາມຮູ່ໃນເຮືອງຄຸນແລະ ໄຫຍາອັງ
ຍາດີພອ ໄຟເກີດກົນແລ້ວກົນມາກຈົນເກີນຫາດ
ກົຈະເປັນອັນຕຽບຕ່ອງຮ່າງກາຍໄດ້ ແລະກໍາໄໝ້
ຕົດຍານັ້ນ ເຈົ້າລັກຄະກະກາຮັກຕົດສິ່ງເສີບຕິດ"

"ຄົນທີ່ມີກາລືນຕ່າງ ຈຸ່ງ ຈົດຕືກລະຄຽບຄຸນ
ຈະດີວ່າຕົດສິ່ງເສີບຕິດໄຫມຄວັນ" ກ້ອງດາມຕ່ອ

"ເຮັກວ່າຕົດສິ່ງເສີບຕິດເໜືອນກັນຈຶ່ງ
ເພຣະພວກນີ້ຕ້ອງມູ່ເປັນປະຈຳນີ້ໄຟ່ໄດ້
ຄົນກົຈະເກີດອາກາຮັກວິງເວີ່ນ ອ່ານເພີ້ບຄັ້ງ
ຈະເປັນຄົນ ຄ້າຄົນແລ້ວອາກາຮັກແລ້ວນີ້ຈະຫາຍໄປ
ແຕ່ຄ້າຄົນນາກ ຈຸ່ງ ກົຈະເປັນອັນຕຽບຕ່ອງທາງເຕີນ
ຫາຍໃຈ ອາຈກໍາໄຟ່ເຖິງຕາຍໄດ້" ຄຽມສາຍໃຈ
ອົບນິກາບ

"ສິ່ງເສີບຕິດນີ້ຫາຍປະ ເກົກໄຫມຄະຄຸນຄຸງ"
ພຶກລູ້ຄາມ

"ນີ້ຫາຍປະ ເກົກຈີ່ ອຸ່ງເໜືອນເຫາຈະມີ
ແສດງໄວ້ໃຫ້ເຮົາຄູທາງດ້ານໃນນີ້ ເຮົາໄປຄູກໜ່າຍືນ
ຄ້າໄຟ່ເຈົ້າໃຈຄຽງຈະອື່ນບາຍໄກ້ຟັງ" ຄຽມສາຍໃຈ
ພຸດຍ່າງອາຮມຮົດຕີ

ທຸກຄົນຈຶ່ງເຕີນໄປດູຕາມທີ່ຄຽນອົກ ແນະນິ້ນນີ້

วิทยากรกำลังอธิบายให้ผู้ชมกลุ่มนี้ฟัง พาก
เด็ก ๆ จึงเข้าไปร่วมฟังด้วย

"ห้องภาพ และสิ่งที่วางไว้ให้ชมเหล่านี้
เป็นการแบ่งประเพณีของสิงเสพ์ติดชึ้งขา
แบ่งไว้สืบประเพณี ความถูกต้องยาที่กระทำ
ต่อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายผู้เสพ ผู้จะซึ้ง
ให้ดูกีฬาประเพณีน้ำครัว

1. ประเพณีตัดประสาท ผู้ใดเสพเข้าไป
จะมีอาการมีนัง สมองชา ประสาทที่ควบคุม
ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย จะทำงานน้อยลง
สิงเสพ์ติดประเพณีได้แก่ นอร์เคน เซโรอิน
เดน เชค โคนาล บานอนหลับ และยากล่อม
ประสาทต่าง ๆ รวมทั้งเหล้าด้วย

2. ประเพณีตัดประสาท ผู้ใดเสพ
เข้าไปจะ ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทส่วนต่าง ๆ
ให้ทำงานเกินความส่วนมากของร่างกาย เมื่อ
หมุดถูกขีด ประสาทเหล่านั้นจะทรุดไม่รวม
เสื่อมสมรรถภาพ คนที่ตัดประสาททุก คนที่
ทำงานกลางคืน กรรมการแนวหน้า นักเรียน
นักศึกษาที่จำเป็นต้องคุณหังสือตึก ๆ เมื่อเข้า
บ้านประเพณี ได้แก่ ยาม้า แม่ทาว บากัน
บากความอ้วน เป็นต้น

3. ประเพณีหลอนประสาท ผู้ใดเสพเข้า
ไปจะทำให้ประสาทที่รับรู้ติดปกติ มองงานด
ของสิ่งต่าง ๆ ผิดไป ทำให้เกิดอุบัติเหตุเป็น
ประจำ เช่น คนตกตึกตาย หรือ รถชนกัน
เป็นต้น

4. ประเพณีอกฤทธิ์หลายอย่าง จะออก
ฤทธิ์ทั้งหมดในประสาท กดประสาทเป็นอันตราย
ต่อผู้เสพติดอย่างมาก ทำให้ประสาทมีชา

ไม่รับรู้สิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ ตัว สิงเสพ์ติด
ประเพณีได้แก่ กัญชา"

เขานับหนึ่งราษฎรครุฑ์ เมื่อไม่มีผู้ใด
ถูกจงใจคือ

"ฉะนั้น ผู้จังใจร้ายอธิบายเรียนทุกคน
อย่าได้ไปนิยมชนชອน หลงผิดเสพนันเข้า
เพราคนอกจากตัวนักเรียนจะอยู่ในสภาพพิ
ต้องตายหันเป็นแล้ว พ่อแม่ พี่น้องของเราร
จะเสียใจ เสียเวลา เสียเงินทองอีกด้วย"
เจ้าหน้าที่ผู้มีอธิบายเสียงดังชัดเจน

"มีวิธีป้องกันไม่ให้คนติดสิงเสพ์ติดมาก
ในครับ" เดชะถาม

"มีครับวิธีที่คิดว่าสุดคือ การรู้จักบังคับใจ
ตัวเองให้ประพฤตินิยมติดสิงเสพ์ติด สิงไคร้ว่า
ชั่วก็อย่าทำ ผู้มีภาพบนคร์ให้ชิน เมื่อได้ชิน
ภาพบนคร์แล้วจะรู้ว่าควรป้องกันอย่างไรนั้ง"
กล่าวจบผู้บรรยายกินใจกลุ่มผู้ชุมนุมที่รรคการ
เข้าไปปชช.ภาพบนคร์

เมื่อภาพบนคร์จบแล้ว ผู้บรรยายได้เบิก
โอกาสให้มีการอภิปรายข้อถกถาน

ธีระแสดงความคิดเห็นเป็นคนแรกว่า
"ผู้คิด ได้แล้วครับถ้า ไม่อยากติดสิงเสพ์ติด
ก็อย่าเชื่อคนง่าย เพราจะการเชื่อคนง่าย
อันตรายมาก อาจถูกหลอกไปขาย หลอก
เอาทรัพย์สินจนหมดตัว ที่สำคัญคือหลอกให้
ติดสิงเสพ์ติด แล้วให้ทำสิ่งที่ผิด ๆ เช่น
ฯไมยเงิน ฯไมyxของ ฉกชิงวังร้าว สุดท้าย
ก็ต้องถูกจับไปลงโทษ ทำให้เสียชื่อเสียง
เสียเวลา และเสียอนาคต"

"ผู้มีความเห็นว่า การป้องกันไม่ให้
คนป่วยข้อยามากินเอง จนติดยกัน ผู้ชื่อ
ครรศึกษาหาความรู้เก็บกับยาที่จะซื้อมา กิน

เสียก่อน ให้รู้สึกคุณ ไทย และวิธีใช้ยาอย่างถูกต้อง โดยตามจากหมอด เกล้าฯกรหรือผู้ที่เก็บข้อม การซื้อยาคินเองก็จะไม่เกิดข้อหาราย" ก้องออกความเห็นมั่น

"นักเรียนเก่งมากที่เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งเสพติดได้ถูกต้อง" ผู้บรรยายกล่าวชมแล้วถกต่อไปว่า

"นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่อง ไทยของสิ่งเสพติดกับชาวบ้าน"

"ผมคิดว่า ถ้าชาวบ้านรู้สึ้งถูกต้องหรือไทยของสิ่งเสพติดแล้ว เราจะ ได้มีป้องกันไม่หลงไปมิยนชนช้อนและ เสพมันครับ" วิทยาตอนอย่างฉะฉาน

"ผมเคยเห็นคนขายกัญชา แต่ผมไม่กล้านอกโครงการ เพราะกลัวเข้าทำร้าย" วิระ เล่าประสบการณ์ของตน

"นักเรียนควรจะแจ้งตำรวจ นักเรียนไม่ต้องกลัวว่า เขาจะมาทำร้าย เพราะตำรวจจะบีบเป็นความลับ และถือว่าผู้ที่นำมาแจ้ง ให้ความร่วมมือกับทางราชการ"ในการปราบปรามสิ่งเสพติดให้ไทย เพื่อให้หมดไปก่อนที่จะแพร่หลาย" ผู้บรรยายยอชินาย

"คนติดสิ่งเสพติดมีโอกาสสร้างให้หายได้ใหม่" คงแก้วถาม

"หายได้รับ การที่เขาติดสิ่งเสพติดก็เหมือนกับต้องตายทั้งเป็น ถ้าเราได้รับการบำบัดรักษาก็ เป็นโอกาสหายเป็นปกติได้เชิงก์เท่ากับเราเกิดใหม่กันเอง" ผู้บรรยายตอบ

"สถานที่บำบัดรักษารู้ติดสิ่งเสพติดมีที่ไหนบ้างครับ" ก้องถกถาม

"เมื่อยุ่งหลายแห่ง ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2523) ผู้จะพูดให้ฟังพอดีเป็นตัวอย่าง ส่วนรายละเอียดให้นักเรียนออกไปคุยกับนายประภาศรีช่องติดไว้ที่หน้าห้องจ่ายยาพยาบาลครนี้ สถานที่บำบัดรักษากลายในกรุงเทพมหานครมีหลายแห่ง เช่น

โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า หน่วยจิตเวชและประสาทวิทยา

โรงพยาบาลบึงกาฬ

โรงพยาบาลตากลัน

โรงพยาบาลวิชราษฎร์

และศูนย์บริการสาธารณสุขทางแห่ง

ส่วนต่างจังหวัดที่มีหลายแห่ง เช่น

โรงพยาบาลอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี

โรงพยาบาลหัวหิน โรงพยาบาลค่าย

ธนบัตรชัต จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ศูนย์บำบัดรักษากลายเสพติดภาคเหนือและโรงพยาบาลค่ายการวิลส จังหวัดเชียงใหม่
นอกจากนี้ ยังมีสถานพยาบาลแผนโบราณตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา เช่น

สถานพยาบาลประชาชนรอด สำนักสงฆ์

เขาถ้ำทางลุ จังหวัดราชบูรี

สถานพักเพื่อการนักบุญ สำนักสงฆ์ถ้ำกระ
นาก จังหวัดสระบุรี

ศูนย์เกิดใหม่ วัดคากอลลิก จังหวัดสมุทร
สิงห์บุรี

ผู้บรรยายจบคำอธิบาย และ เปิดโอกาสให้นักเรียนถกถามต่อ เมื่อไม่มีผู้ใดซักถาม เจ้าหน้าที่ผู้มีจึงกล่าวสรุปว่า

"ผ่านขอให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จาก การอบรมนิทรรศการและฟังคำบรรยายในวันนี้

"ไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับตัวเอง และเพื่อนมนุษย์ เพื่อจะได้พ้นจากการเป็นทาสของสิ่งເສພົ່ມຕິດ"

เมื่อຈາກນຳມາຮຽນ ນັກເຮືອນກຸລາວຂອນຄຸມ

ແລ້ວອອກໄປອ່ານນິ້ຍປະກາດ ຂອງກະທຽວງ
ສາຫະລຸບສຸຂະເກີຍກັນສັດຖະກິດ
ເສພົ່ມຕິດ ແລະພົບຄຽດມານີ້ນັດໝາຍ ເພື່ອກລັນ
ໄຮງເຮືອນ

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
เรื่องเหมือนเกิดใหม่

คำชี้แจง

- แบบทดสอบนี้มี 10 ข้อ ให้นักเรียนทำทุกข้อ ใช้เวลา 15 นาที
- ข้อสอบทุกข้อเป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก คือ ก. ข. ค. และ ง.
เมื่อนักเรียนเลือกได้คำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้ว ให้ทำเครื่องหมายกาหนาท (x) ลงในช่อง สีเหลืองที่ตรงกับตัวเลือกของข้อนั้น ดังตัวอย่าง ข้อ ๐.

๐. สีเสป์ติดมีกี่ประภาก

- ก. ๒ ประภาก
- ข. ๓ ประภาก
- ค. ๔ ประภาก
- ง. ๕ ประภาก

จะเห็นว่าคำตอบที่ถูก คือ ค. ดังนั้นนักเรียนก็ทำเครื่องหมายกาหนาลงในกระดาษคำตอบ ในช่องสีเหลือง ให้ตรงกับ ค. เพียงช่องเดียว ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
๐			X	

- ถ้าหากนักเรียนทำเครื่องหมายลงในกระดาษคำตอบแล้ว แต่ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ก็ให้ใช้คิพป์เครื่องหมายกาหนาเดิมเสียก่อน แล้วจึงทำเครื่องหมายกาหนาใหม่ เช่น เปลี่ยนคำตอบจาก ค. เป็น ง. ก็ให้ทำดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
๐			X	X

- ห้ามปิดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

1. ข้อใด ไม่ใช่ การเสพสิ่งเสพติด ก. สมชายดูมกว่าเสมอ ข. ลุงปูนตื้มยาคงเหล้าทุกวัน ค. ป้าลีกินยาหัมใจเป็นประจำ ง. หมาดื่มน้ำอัดลมให้คนไข้ทุกครั้งที่ปวด 2. ผู้ดื่มสิ่งเสพติด ถ้าไม่ได้เสพจิตใจจะเป็นอย่างไร ก. แจ่มใส ข. เจ็บแข็ง ค. ใจครวาย ง. หลงทาง 3. "เหมือนเกิดใหม่" หมายความว่าอย่างไร ก. การเสพสิ่งเสพติดทำให้ชีวิตดีขึ้น ข. การเสพสิ่งเสพติดทำให้ชีวิตมีสุข ค. การเลิกสิ่งเสพติดทำให้ชีวิตกรรมานุรักษ์ ง. การเลิกสิ่งเสพติดทำให้ชีวิตเป็นสุข 4. ใครรู้จักป้องกันคนด้วยจากสิ่งเสพติด ก. สมานดามใจเพื่อนเสมอ ข. สุธีไม่สนใจรับรู้เรื่องสิ่งเสพติด ค. บิดบูนติดในสิ่งที่ตนเองมีความสุข ง. บิดบังคับใจตนเองให้ประพฤติในสิ่งดีๆ 5. ถ้าเบัวชนของชาติคือเป็นทาสิ่งเสพติด อนาคตของประเทศไทยจะเป็นอย่างไร ก. ไม่กระทำการเพื่อแต่อย่างใด ข. ล้มลงเพราะขาดประชารัฐที่มีคุณภาพ ค. ร่ำรวยเพราะรายได้จากการเสพติด ง. มีเชื้อเลี้ยงและเป็นที่ยอมรับไปทั่วโลก	6. ถ้าหากไม่มีสิ่งเสพติด สังคมจะเป็นอย่างไร ก. มีสภาพเหมือนเดิม ข. น่าจะวุ่นวายกว่าเดิม ค. คาดว่าจะดีขึ้นกว่าเดิม ง. ยังหาข้อสรุปแน่นอนไม่ได้ อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบค้างานฯ อีก 7 ข้อ "ผู้ใดเป็นคนดื้อรั้น ชอบลองตี ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ ผู้ดื่มสิ่งเสพติด มีสภาพอย่างที่เพื่อน ๆ เห็นอย่างนี้อย่างไร" 7. ผู้พูดมีความรู้สึกอย่างไร ก. สำนึกริด ข. หลงตัวเอง ค. ละอายแก้ใจ ง. เกลียดตัวเอง 8. หลังจากรับประทานอาหารชนิดหนึ่งเข้าไป หลาย ๆ ครั้ง นักเรียนมีข้อสังเกตอย่างไร ว่าอาหารชนิดนั้น มีสิ่งเสพติดเจือภายนอก ก. อบากรับประทานอีก เพราะมีรสอร่อย ข. ไม่อบากรับประทานอีก เพราะอาหารไม่ถูกปาก ค. ไม่อบากรับประทานอีก เพราะทำให้เกิดอาการป่วยท้อง ง. กระบวนการภายในอย่างไร ก็ตามที่ทำให้สามารถรับประทานอีก

<p>๙. "การที่เข้าคิดสิ่ง เสพย์ติดก็ เมื่อนักบุญต้อง
ตาบถึง เป็น" หมายความว่าอย่างไร</p> <ul style="list-style-type: none"> ก. ติดสิ่ง เสพย์ติดแล้วต้องตาย ข. ติดสิ่ง เสพย์ติดทำให้ทุกข์ทรมาน ค. ติดสิ่ง เสพย์ติดทำให้คิดมากตัวตาย จ. ติดสิ่ง เสพย์ติดทำให้ถูกลงโทษ <p>ตามกฎหมาย</p> | <p>๑๐. ข้อใดเป็นการป้องกันอันตรายจาก
สิ่ง เสพย์ติดที่ถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ก. ปฏิบัติตามคำแนะนำของเพื่อน ข. ทดลองสิ่ง เสพย์ติดทุกชนิด ค. ศึกษาหาความรู้เรื่องสิ่ง เสพย์ติด ง. ศั�หราษฎร์อสตานที่บำบัดรักษา
ผู้ติดสิ่ง เสพย์ติด |
|---|---|

\$

แบบที่ 1

เรื่อง ไปเที่ยวเขาใหญ่

คำอธิบาย

1. ให้นักเรียนศึกษาเรื่องบ่อค้อแม่น้ำจังอ่านเนื้อเรื่อง เพราะเรื่องย่อจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น
2. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องด้วยความตั้งใจจนจบเรื่อง และพยายามทำความเข้าใจให้ดี เนื้อหาส่วนที่อยู่ภายในการอ่านคือส่วนที่เป็นสาระสำคัญ
3. กำหนดเวลาในการอ่าน 25 นาที เมื่อหมดเวลาจะเก็บเนื้อเรื่องคืน
4. ห้ามปิดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในเนื้อเรื่อง

เรื่องไปเกี่ยวขาใหญ่

เรื่องย่อ

ป่าไม้ นอกจากจะเป็นแหล่งผลิตไม้ ซึ่งใช้ในการก่อสร้าง ทำเครื่องมือ เครื่องคนตี และเป็นเชื้อเพลิงแล้ว ยังช่วยบ่มกัมและบรรเทาภัยธรรมชาติ และให้ผลผลอยได้ เป็นของป่าอีกด้วย เช่น เบสิกันดี้ ยาง สมุนไพร ซึ่งสามารถนำไปใช้รักษาโรค ใช้เป็น เส้นใย ทำน้ำมันเชื้อเพลิง ห้ากระดาษ เป็นต้น ประการสำคัญป่าไม้เป็นที่อยู่ของสัตว์ป่า จาก การที่สัตว์ป่าบางชนิดเหลือน้อย หรือเกือบสูญพันธุ์ รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะรักษาพันธุ์สัตว์ เหล่านี้ไว้ โดยออกพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2503 ซึ่งได้แบ่งสัตว์ ออกเป็น 2 ประเภท คือ สัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครอง สัตว์ป่าสงวน ได้แก่ สัตว์ที่หาก ยากหรือเกือบสูญพันธุ์ ห้ามล่าหรือมีไว้ในครอบครองอย่างเด็ดขาด เช่น ภูเขาไฟ แรด กระซู่ เป็นต้น ส่วนสัตว์ป่าคุ้มครองแบ่งออกเป็น สัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ 1 ได้แก่ สัตว์ที่ไม่ใช้เนื้อเป็นอาหารและ ไม่ล่าเพื่อการกีฬา เป็นสัตว์ที่ทำลายศัตรูหรือไว้ประดับ ความงามตามธรรมชาติ ห้ามล่าโดยวิธีใดๆ ก็ได้ เว้นแต่เพื่อการศึกษา เช่น สมเสร็จ นกตะกรุน นกยาง เป็นต้น สัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ 2 ได้แก่ สัตว์ที่ใช้เนื้อเป็นอาหาร และให้ล่าเพื่อการกีฬา แต่ต้องมีใบอนุญาตให้ล่าตามระเบียบของกรมป่าไม้ เช่น กระชิง วัวแดง ไก่ป่า เป็นต้น

ໄປ ເຖິວ ເຂາ ໄທ່ຽວ

"ມີບ່ອຍຄົງນັກທີ່ອຸ້າແລະ ຊີຣະຈະຕື່ນເຕັ້ນເທົ່າຄົງນີ້ ຕໂດດເວລາທີ່ຮົດແລ້ນໄປການເກີນສາຍບາວເຫັນຄືນ ເຕັກັ້ງສອນອອງສໍາຮວັງໄປຄົດສອນຂ້າງທາງ ດາມໄຟ່ນ ດາມນີ້ ມີຫຍຸ່ນປາກ

"ອາວັດນີ້ຄົນ ອຶກໄກລໄໝມຄົນ ຈຶ່ງຈະໄດ້ເທັນເຂາໄທ່ຽ່" ຊີຣະດາມອາຊີ້ງກຳໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ຫົ່ມຄົດ ຊີຣະນີ້ຄຸ້ກັນອາຍຸ່ດອນໜ້າ ສ່ວນອຸ້ານີ້ອຸ່ນຫຼັງ

"ນີ້ເຂົ້າເຫັນແລ້ວ" ອາດວົນໄດ້ມີລະສາຍຄາຈາກທາງຂ້າງໜ້າ

"ກູເຈາເບີວນນຳເວີນຂ້າງໜ້ານີ້ໃໝ່ໄໝຄະ ເຂາໄທ່ຽ່" ອຸ້າຊີ້ນອີໄປທີ່ກູເຈາຈຶ່ງເທັນອຸ່ນ "ມີໄກລັກນັກ" "ອຸ່ນໄກລຈາກເຮົາເລຍນະ"

"ທີ່ຈີ່ງ ນັນອຸ່ນໄກລຈາກເຮົາເລຍນະ" ອາດ້ມັນອີກນີ້ໄກລຈາກເຮົາເລຍນະ ອົບນາຍ "ແຕ່ເພຣະກູເຈາທີ່ເທັນມັນໄທ່ຢູ່ໄຕມາກນອນແຕ່ໄກລຈຶ່ງເທັນຫັດເຈນ"

"ສີເຈີວ ຖ ບໍ່ນຳເວີນນິ້ນຄົງເປັນຕົ້ນໄຟ້ໃໝ່ໄໝຄະ"

"ໃຊ້ຈີ່ ບໍ່ນຳເວີນໄຟ້ໃໝ່ ປໍ່ໄມ້ກ່ອໄຫຼາດ ເກີປຣະໄຍ້ນີ້ຈະໄວ້ນັກ ອາດີວ່າຫລານຄູ້ກັນມານັກແລ້ວ"

"ຄົນ ພົມເຮັດເວີນເຮົ່ວມື ປໍ່ໄມ້ເມື່ອເທົ່ອນທີ່ແລ້ວ" ຊີຣະຄອນຮັນທັນທີ່ ແລະ ບັງຮັນອີນນາຍໃຫ້ອາຫານເພີ້ມເຫັນທີ່

ອາຫານເພີ້ມເຫັນທີ່ "ປໍ່ໄມ້ເປັນແລ້ງພື້ນຕົກ" "ປໍ່ໄມ້ເປັນພາກສຳຄັດໃນກົງກົນ ແລະ ກາຣເທກັບຍໍຮຽມໜ້າຕິດຕ່າງ ທີ່ເຫັນ ນົ້ອງກັນກາຮັດຕະຕິນຈາກຝົນ"

"ລົດຄວາມຈຸນແຮງຂອງລົມພາບ ໄດ້ດ້ວຍ" ອຸ້າເສັນຫຼັງກັນດ້ວຍເກຮງວ່າພື້ນຍະຈະໄດ້ຮັນ

ກໍາໝັນຈາກອາຄານເດືອນ"

"ຮູ້ແລ້ວນໍາ" ຊີຣະເທັນໜ້ານານອກນັ້ນສາວ

"ປໍ່ໄມ້ກໍາໃຫ້ອາກາສເບີນສົບາຍ ທຳໃຫ້ຝັດກ ເພີ້ມກໍາແລະ ໃນອາກາສນີ້ຄວາມຫົ່ນສົມໄກເສນອ"

"ແລ້ວເຮົາຍັງ ໄດ້ຂອງປໍ່ໄມ້ເປັນພື້ນຕົກໄດ້" ອຸ້າຕ່ອຄໍາອີກເນື້ອເທັນທີ່ຮົບຫຍຸ່ນ ອາ

ວັນແມ່ອນຍື່ນອຸ່ນຢູ່ໃນໜ້າ ທີ່ເທັນຫລານທີ່ສອງຫ້ວຍກັນຄົດທາງວານໃນເຮືອງປຣະໄຍ້ນີ້ອີກ ເຕັກັ້ງທີ່ໄດ້ຂອງອຸ້າມາດ ພົມພາຫລານທີ່ສອນມາເປັນເຂາໄທ່ຽ່ ໃນຄົງນີ້ ເພຣະນອກຈາກເຕັກັ້ງສອນຈະຕື່ນເຕັ້ນແລ້ວ ບັງຈະໄດ້ເຮັບຮູ້ອະໄຣເອົາມາກ

"ຂອງປໍ່ໄມ້ ເມື່ອບ່າງເຕີບກັນຫຼົງເປັນໄລ່ ຄົນ" ຊີຣະເທັນມາຄາມອາ

"ຄົນລະສົງ ຂອງທີ່ໄດ້ຈາກປໍ່ໄມ້ ນອກຈາກນີ້ເຫັນ ເປີລືອກໄຟ້ ພລໄຟ້ ດອກໄຟ້ ບ່າງ ເຮົາ

ເຮັບກວ່າອົງປໍ່ໄມ້ ໄຫນນອກອາຊີໃນໜີປຣະໄຍ້ນ ຂໍຍ້າງໄວ"

ຊີຣະຫວ່າເຮົາອົນໃຈໃນຄຳຄາມ "ງ່າຍຈັງໃນກິດຕົກ" ໃນກິດຕົກໃຫ້ໃນການກ່ອສຮ້າງຕ່າງ ທີ່ ນັ່ງສື່ຮົບຮັບ

"ໃຊ້ທຳເຄື່ອງມືອີໃນການທຳໄຟ້ ທຳນາດ້ວຍຄ່ະ ໃຊ້ທຳເຄື່ອງຄົນຕີ ເຄື່ອງເລັ່ນກີ່ພິກ ບ່າງອ່າງ ແລ້ວກີ່ໃຊ້ເປັນເຊື້ອເພີ້ງ"

ອາຫັນຍື່ນໃນຄຳຄອນຫອງຫລານທີ່ສອງ

"ແລ້ວຂອງປໍ່ໄມ້ ເມື່ອບ່າງໄວ"

"ໃຊ້ເປັນອາຫາດຄ່ະ" ອຸ້າດ້ວຍຄົນໄດ້ໄວ້ແລ້ວ ທີ່ຊີຣະແບ່ງຫົ່ວ່າ

"ເປີລືອກໄຟ້ ດີກີນໄດ້ຫຼົງເອົາມ"

"ໄກຣນອກວ່າຂອງປໍ່ໄມ້ຈະຕື່ນເປັນເປີລືອກ ເນື້ອບ່າງເຕີບກັນຫຼົງໄວ້ ໜ່ວຍໃນ ເທັນ ທັກລອບ

มันค่าง ๆ พากนีใช้กินได้"

"หรือครับ ผมเพิ่งเข้าใจ ถ้าอย่างนั้น
ของปักษ์ยังใช้เป็นยารักษาโรคด้วย เช่น
พากสูนูนี้พ่อ"

"บังมืออึก" อาเสริน "ใช้เป็นเลี้นไป
ได้แก่พากเบลือกไม่ต่าง ๆ บางไก่ใช้ทำ
น้ำมันชักเงา ทำยา ผสมสี ท้ากระดาษ
ทำสูญ และอื่น ๆ อีกหลายอย่าง"

"ป่าไม้มีประไยชน์มากจังจะะ" อุชา
พุดหลังจากนี้กอยู่ครู่หนึ่ง "ถ้าประเทศเรา
มีป่าไม้มาก ๆ ก็คงจะดี"

"แต่ก่อนประเทศเรา มีป่าไม้เกือบครึ่ง
ประเทศ" อาวัดมีบอก "แต่ตอนนี้เราเหลือ
ป่าไม้ไม่มากนัก"

" เพราะอะไรครับ "

" เพราะคนมากกัน ต้องการที่คืนเพื่อ
อยู่อาศัย การคมนาคมขยายตัวทำให้มีการ
สร้างถนนตัดผ่านเข้าไปในป่า อย่างถนนสายนี้
ถนนพิจารณาภูเขาที่อยู่ติดถนนสิ ไม่มีต้นไม้
อยู่เลย มีแต่หินขาว ๆ เดิมก็มีต้นไม้อยู่บน
ภูเขาลูกนี้ พอดัดถนนผ่าน ต้นไม้ก็ถูกโขนไป
ไม่มีต้นไม้ทั้งต้นที่เคยซุกซิบไว้แห้งหมดลงมา
กิ่งไม้รากไม้กอยช่วยบีดคิน ไว้นำไฟจึงจะเผา
ต้นไม้เห็นด้วย นานวันเข้าก็เหลือแต่หิน อย่างที่
เห็นอยู่มีเหละ "

"แล้วบังมีพากทำลายป่าอึกใช้ไหมคะ "

"ถูกแล้ว ผู้ทำลายป่ามีสองลักษณะ
นะหลานรู้ไหม"

ทั้งธีระและอุชาค่า่สั่นเครือะบุรีเสธ อา
จึงเล่าให้ฟัง

"พากหนึ่ง เป็นพากรับจ้าง พากนี้จะเข้า
ไม้กับกองที่คิน ตัดกันไม้ทำลายป่าเพื่อจับกอง

บริเวณนี้เป็นของตน จางนี้ก็ทำไปขาย
ขายจากที่นี่ไปกับกองที่ใหม่เรื่อยไป อีกพวก
เป็นการตัดไม้เพื่อกำทีน เพาถ่าน การทำลาย
ป่าของคนสองประภานี้จะทำลายต้นไม้ทุกต้น
จนเหลือแต่หินว่างเปล่า "

"มันน่าจับเยາมาลงไไซซัง" ธีระออก
ความเห็น "งานที่อาทำอยู่ก็ต้องค่อยระวาง
ป่าไม้ให้พากนี้มาลักลอบทำลายด้วย ใช้ใหม่
ครับ"

"ใช่เช" อาตอบ "เออ เรากับเพลิน
ครองทางเลี้ยวข้างหน้าก็จะชื่นชาให้เมื่แล้ว"

เดิกทั้งสองต้นเดี๋มหาก อุชาถึงกับจะไปก
ตัวจากที่นั่นตอนหลังมาข้างหน้าเพื่อจะดูทาง
ชื่นชาให้เมื่

อีกครู่หนึ่งรถกีเล็บแล่นเข้าไปตามถนนที่
ค่อย ๆ สูงขึ้นทุกๆ ระยะ

"เราเข้าเขตชาให้เมื่แล้ว ดูสองข้าง
ทางนั้น บางที่หลานอาจจะเห็นสักป่า เดียว
อาจจะพานไปบังชุดที่ดูว่าหักน์ หลานจะเห็น
ธรรมชาติที่สวยงามมาก แล้วพรุนนี้เข้าจะพาน
ไปเดินป่า หลานต้องสวนหมาก ใส่กางเกง
ขายาวและรองเท้าผ้าใบให้รักกุมไม่รุ่นร่วม"

"ดีจังค่ะ ไปเดินป่าเพื่อจะได้กลัวไม้
ป่าสวย ๆ ไปฝากแม่บ้าง"

"ไม่ได้หรอกนะอุชา บริเวณเขตฯ-
อุทยานหลานจะ เก็บของป่า ไม่ได้ ห้ามทุกชนิด
ห้ามตัดฟืนหรือทำลายต้นไม้ทุกชนิด"

"หรือค่ะ" อุชาถามหน้าตื่น "บังมี
ขอห้ามอย่างอื่นอีกไหมคะ "

"ในอุทยานแห่งชาติ ห้ามตัดแบลงสภาพ
ของอุทยานก็มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ ห้ามน้ำ^ส
สัตว์เลี้ยงเข้าไปเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์เลี้ยง

เข้าไปอาศัย ห้ามสูบไฟ หรือก่อไฟ แต่ถ้า
จำเป็นเมื่อเสร็จแล้ว ต้องดับให้เรียบร้อย
ห้ามล่าหรือทำอันตรายสัตว์ป่า ห้ามทำให้เกิด
เสียงดังจากระเบิด ห้ามปีกน้ำยาฆ่าแมลง ห้าม
แสดงมหกรรม"

"ขอห้ามเบอะจิงครับ" ธีระตอนใจ

"ที่ต้องมีข้อห้ามมากขนาดนี้ก็เพื่อรักษา
สภาพธรรมชาติให้อยู่ในสภาพเดิม ทั้งยัง
เป็นการป้องกันอันตราย และการรักษา
สัตว์ป่าด้วย"

ค่าวันนี้มายักษ์เผาธีระและอุชา ไม่
ส่องสัตว์ เด็กทั้งสองคนเต็มมาก คงจะบ้า
ดูคลอดสองข้างทาง ได้พบสัตว์ป่า 2 - 3
ชนิด เนื่องจากไบในระยะ "ไม่ไกลนัก"

"ที่นี่มีการห้ามอย่างตัวนี้จะอาวัณย์"

"ใช่ มีหลายตัว เพราะกว้างแพร่พันธุ์
ได้เร็ว"

"ถ้ากว้างเหล่านี้ออกไบนอกเขตอุทยาน
จะถูกกล่าวหาครับ"

"ไม่ถูกกล่าว เพราะกว้างเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง
ประเกสสอง ต้องมีใบอนุญาตจึงจะล่าได้"

"สัตว์ป่าคุ้มครองประเกสสอง หมายความ
ว่าอย่างไรครับ"

"สัตว์ป่าในประเกสเรามีใบอนุญาตให้สูญพันธุ์
ไม่ล่า บางชนิดก็เหลืออยู่น้อย รัฐบาลจึงมี"

นโยบายที่จะรักษากันรักษาสัตว์เหล่านี้ไว้ ได้
ออกพระราชบัญญัติส่งงานและคุ้มครองสัตว์ป่า
พ.ศ. 2503 ซึ่งได้แบ่งสัตว์ออกเป็น ส่อง
ประเกส"

"ประเกสที่ 1 สัตว์ป่าส่อง ได้แก่ สัตว์
ที่หากยาก มีเหลืออยู่น้อยและบางอย่างก็เกือบ
จะสูญพันธุ์แล้ว เช่น ภูเขาหรือโภช แรด
กระซู่ ควายป่า ละออง ละมัง สมนหรือ
เนื้อสมัน เนื้อหาราย เลียงผา กวางผาห้ามล่า
หรือมีไว้ในครอบครองอย่างเด็ดขาด"

ประเกสที่ 2 สัตว์ป่าคุ้มครอง แบ่งออก
เป็น 2 ประเกส คือ

สัตว์ป่าคุ้มครองประเกสที่ 1 ได้แก่ สัตว์
ป่าซึ่งตามปกตินั้นไม่ใช้เนื้อเป็นอาหาร และ
ไม่ล่าเพื่อการกีฬา เป็นสัตว์ที่กำลังคื้นรู้พิช
หรือส่องงานไว้เพื่อประคับความงามตามธรรม
ชาติ ห้ามล่า โดยวิธีที่ให้ickey เว้นแต่เพื่อ
การศึกษา เช่น สมเสริจ นกตะกรุน ช่อน
นกยางทุกชนิด นกกระเรียน ฯลฯ"

"สัตว์ป่าคุ้มครองประเกสที่ 2 ได้แก่
สัตว์ป่าที่ปกตินั้นใช้เนื้อกินเป็นอาหาร และ
ให้ล่าเพื่อการกีฬา เช่น เก้ง กวาง กระติง
วัวแดง ไก่ป่า นกเงา ฯลฯ การล่าสัตว์
ประเกสที่สองมีใบอนุญาตให้ล่าตามระเบียบ
ของกรมป่าไม้"

แบบที่ 2

เรื่องไปเที่ยวเขาใหญ่

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนศึกษาเรื่องบ่อก่ออุณหภูมิแล้วจึงอ่านเนื้อเรื่อง เพราะเรื่องบ่อจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น
2. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องด้วยความตั้งใจจนจบเรื่อง และพยายามทำความเข้าใจให้ดี เนื้อหาส่วนที่สำคัญเด่น ให้ศึกษาส่วนที่เป็นสาระสำคัญ
3. กำหนดเวลาในการอ่าน 25 นาที เมื่อหมดเวลาจะเก็บเนื้อเรื่องคืน
4. ห้ามนักเรียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในเนื้อเรื่อง

เรื่องไข่เท่าชาไก่

เรื่องย่อ

ป่าไม้ นอกจากจะ เป็นแหล่งผลิตไม้ ซึ่งใช้ในการก่อสร้าง ทำเครื่องมือ เครื่องคันทรี และ เป็นเชื้อเพลิงแล้ว บังช่วยป้องกันและบรรเทาภัยธรรมชาติ และให้ผลตอบได้เป็นของป่าอีกด้วย เช่น เบสิอกไม้ ยาง สมุนไพร ซึ่งสามารถนำไปใช้รักษาโรค ให้เป็นเส้นใย ท่าน้ำน้ำตก เกา ทำกระดาษ เป็นต้น ประการสำคัญป่าไม้เป็นที่อยู่ของสัตว์ป่า จากการที่สัตว์ป่าบางชนิดเหลือน้อย หรือเกือบสูญพันธุ์ รัฐบาลจึงมีนโยบายห้ามรักษาพันธุ์สัตว์เหล่านี้ไว้ โดยออกพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2503 ซึ่งได้มีบัญญัติออกเป็น 2 ประเภท คือ สัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครอง สัตว์ป่าสงวน ได้แก่ สัตว์ที่หากยากหรือเกือบสูญพันธุ์ ห้ามล่าหรือมีไว้ในครอบครองอย่างเด็ดขาด เช่น กุบี้หรือโคไพร แรด กระซู่ เป็นต้น ส่วนสัตว์ป่าคุ้มครองแม่ออกเป็น สัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ 1 ได้แก่ สัตว์ที่ไม่ใช้เนื้อเป็นอาหารและไม่ล่าเพื่อการกีฬา เป็นสัตว์ที่ทำลายทรัพยากรหรือไว้ระดับความงามตามธรรมชาติ ห้ามล่าโดยวิธีทำให้ตาย เว้นแต่เพื่อการศึกษา เช่น สมเสริจ นกตะกรุน นกบาง เป็นต้น สัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ 2 ได้แก่ สัตว์ที่ใช้เนื้อเป็นอาหารและให้ล่าเพื่อการกีฬา แต่ต้องมีใบอนุญาตให้ล่าตามระเบียบของกรมป่าไม้ เช่น กวาง กระซัง วัวแดง ไก่ป่า เป็นต้น

ໄປ ເຫັນ ເຂົາໃຫຍ່

"ມີນ່ວຍບໍລິຫານທີ່ອຸ້ມາແລະ ຊີຣະຈະຕື່ນເຕັ້ນເກົ່າຮັງນີ້ ຕດອດວລາທີ່ຮັດແລ້ນໄປການຄັນສາຍບາວເໝີຍຄືນ໌ ເດັກທັງສອນມອງສໍາຮວາໄປຕດອດສອງຫ້າງທາງ ດາມໄຟ່ນ ດານນີ້ ໄນທຸກປາກ

"ອາວັດນີ້ຮັນ ອຶກໄກລໄຫມຮັນ ຈຶງຈະ ໄດ້ເຫັນເຂາໃຫຍ່" ຊີຣະຄານອາຊີ່ງທຳຫ້າທີ່ເປັນຜູ້ໜ້າຮັດ ຊີຣະນີ້ຄູ່ກັນອາອຸ່ດອນໜຳ ສ່ວນອຸ້ມານັ້ນອຸ່ດອນໜັ້ງ

"ນີ້ເຂົາເຂົາແລ້ວ" ອາດວົບໄດ້ມີລະສາບຕາຈາກທາງຫ້າງໜ້າ

"ກູເຫາເບື້ວນນຳເວີນຫ້າງໜ້ານີ້ໃໝ່ໄຫມກະເຂາໃຫຍ່" ອຸ້ມາຊື້ມີໄປກູເຫາເຊີ່ງເຫັນອູ່ມີໄປໄກລນັກ "ອູ່ມີໄປໄກລຈາກເຮາເລຍນະ"

"ທີ່ຈິງ ນັ້ນອູ່ໄກລຈາກເຮາເລຍນະ" ອາວັດນີ້ອົບນາຍ "ແຕ່ເພຣະກູເຫາທີ່ເຫັນນັ້ນໃຫຍ່ໄທນາກນອນແຕ່ໄກລຈຶງເຫັນຫັດເຈນ"

"ສີເຈິຍ໏ ຖ ປະນຳນຳເວີນນັ້ນຄົງເປັນຕົ້ນໄຟໃຫ້ໄໝຄະ"

"ໃຊ້ຈີ່ ນໜ້າເຫາມີປໍ່ໄຟ ປໍາໄຟ້ກ່ອໃຫ້ເກີປະໄຍ້ນີ້ວ່າໄວ້ກັງ ອາຄີດວ່າຫລານຄົງຮູ້ກັ້ມາກັງແລ້ວ"

"ຮັນ ພົມເຮັນເຮັດວຽກປໍ່ໄຟເທຩນທີ່ແລ້ວ" ຊີຣະຕອນຮັນຫັນທີ່ ແລະ ຢັງຮັບອົບນາຍໃຫ້ຄາອອງເຫາພັ້ງອຶກວ່າ "ປໍາໄຟ້ເປັນແລ້ງພຶດທີ່ ປໍາໄຟ້ໄຟ້ມີການທຳກັນໃນການປົ້ງກັນ ແລະ ບຽນເຫາກັບຮຽນໜາດີຕ່າງ ຖ ເຊັ່ນ ປົ້ງກັນກາຮັດຈະດິນຈາກພົນ"

"ລັດຄວາມຮູ້ແງ່ງຂອງຄົມພາບ ໄດ້ດ້ວຍ"
ອຸ້ມາເສີມທີ່ນັ້ນກັບຄົວຍເງິນວ່າພື້ນຍະຈະໄດ້ຮັນ

ກຳລັງຈາກຄານເດີບ"

"ຮູ້ແລ້ວນ່າ" ຊີຣະເຫັນທີ່ນຳນາບອກນິ້ອງສາວ "ປໍາໄຟ້ເກີດໃຫ້ອາກະເບີນສນາຍ ທຳໄຟຟັດຕາເພື່ອຫຼັງແລ້ວ ໃນອາກະເບີນສໍາເລັມອຸ່ມື"

"ແລ້ວເວົາຍັງ ໄດ້ຂອງປໍາໄຟ້ເປັນພຶດພອບໄດ້ອົກ" ອຸ້ມາຕ່ອງຄາອຶກເມື່ອເຫັນຊີຣະທຸກນີ້ ອາວັດນີ້ແຂບໍ່ຍື່ນອູ່ໃນໜຳ ທີ່ເຫັນຫລານທັງສອງຂ່າຍກັນຄົດກາວນີ້ໃນເຮັດວຽກໄຍ້ນີ້ອັນໄຫຍ້ຕີ່ພື້ນພາຫລານທັງສອນມາເຖິງເຂາໃຫຍ່ ໃນຄົງນີ້ ເພຣະອກຈາກເດັກທັງສອນຈະຕື່ນເຕັ້ນແລ້ວ ຍັງຈະ ໄດ້ເຮັນຮູ້ອະໄຮອົມາກ

"ຂອງປໍາກັນ ນີ້ອ່າງເດີຍກັນຫົວໜ້າເລົາ ຮົມຮັນ" ຊີຣະເຫັນມາຄານອາ

"ຄົນລະສຶງ ຂອງທີ່ໄດ້ຈາກປໍາ ນອກຈາກໄຟ້ເຊື່ອນີ້ເຊື່ອນີ້ ເປົ້າໂລກໄຟ້ ພົມໄຟ້ ດອກໄຟ້ ຍາງ ເຮົາເຮັດວຽກວ່າອັນປໍາໄຟ້ໄຫມອກອາຊີ່ໄຟ້ມີປະໄຍ້ນີ້ອ່າງໄຟ້"

ຊີຣະຫົວເຮັດອົນໄຈໃນຄຳຄານ "ປ່າຍຈັງໄຟ້ໃຊ້ໃນການກ່ອສ້າງຕ່າງ ຖ ນະໜີຄົງຮັນ"

"ໃຊ້ກຳເຄື່ອງນູ້ໃນການກຳໄວ້ ທຳນາດ້ວຍຄະ ໃຊ້ກຳເຄື່ອງຄົນຕີ່ ເຄື່ອງເລັນກີ່ພົງກັງອ່າງ ແລ້ວກີ່ໃຊ້ເປັນເຊື່ອເພີ້ງ"

ອາວັດນີ້ຢືນໃນຄຳຄອນອອງຫລານທັງສອງ "ແລ້ວວອງປໍາເລົານີ້ມີປະໄຍ້ນີ້ອ່າງໄຟ້"

"ໃຊ້ເບີ້ງອາຫາຮັດຕະ" ອຸ້ມາຕອບໄດ້ໄວແຕ່ຊີຣະແບ່ງຈິນວ່າ

"ເປົ້າໂລກໄຟ້ກີນໄດ້ຫົວໜ້າຮັນ"

"ໄກນອກວ່າວ່ອງປໍາຈະຕື່ນເປັນເປົ້າໂລກ ນີ້ອ່າງເດີຍເລົາ ມີນີ້ ເທົດ ຫັກລອຍ

ນັ້ນຕ່າງ ຈຸ່າພວກນີ້ໃຫ້ກິນໄດ້"

"ຫຣູອຄຣັນ ພມເພື່ອເຈົ້າໃຈ ສ້າຍ່າງນີ້
ຂອງຈ່າກີບັງ ໃຊ້ເປັນຍາຮັກໝາໄຣຄດ້ວຍ ເຫັນ
ພວກສົມນູນໄທ່"

"ບັງນີ້ອີກ" ອາສເຣີນ "ໃຊ້ເປັນເສັ້ນໄຢ
ໄດ້ແກ່ພວກເປົລືອກ ໄນຕ່າງ ຈຸ່າ ບາງ ໄນເກີໃຊ້ກໍາ
ນັ້ນກັນຫັກເງົາ ທໍາຍາ ພສນສີ ທໍາກະຕາຍ
ທໍາສັນ ແລະ ຂຶ່ນ ຈຸ່າ ອີກຫລາຍອຍ່າງ"

"ປ່າ ໄນນີ້ມີປະໄບຫຼົມມາກຈັງນະຄະ" ອຸ້ມາ
ພຸດທັນຈາກນີ້ກອບຢູ່ຄຸງຮູ່ໜຶ່ງ "ສ້າປະເທດເຮົາ
ນີ້ປ່າໄນ້ມາກ ຈຸ່າ ກີໂຄງຈະດີ"

"ແຕ່ກ່ອນປະເທດເຮົາ ມີປ່າໄນ້ເກືອນຄົງ
ປະເທດ" ອາວັດໝັ້ນອກ "ແຕ່ຕອນນີ້ເຮົາເຫຼືອ
ປ່າໄນ້ໄນ້ມາກນັກ"

"ເພຣະວະ ໄຣຄຣັງ"

"ເພຣະຄົມນາກຈຶ່ນ ຕ້ອງການທີ່ຕິດເພື່ອ
ອູ່ອ້າສີບ ກາຣຄົມນາກມະຍາຍຕ້ວກໍາໃຫ້ມີກາຣ
ສ້າງຄົນຕັດຜ່ານເຂົາໄປໃນໄຫ້ ອ່າງຄົນສາຍນີ້
ຫລານພິກາຮາກງູງເຈົ້າທີ່ອູ່ຕົດຄົນສີ ໄນມີຕົ້ນໄຟ
ອູ່ເລຍ ມີແຕ່ທີ່ນາງ ຈຸ່າ ເຄີມກີມຕົ້ນໄຟອ່ານຸ່ມ
ກູງເຫຼຸກນີ້ ພອຕັດຄົນຜ່ານ ຕົ້ນໄນ້ເກີ່ມຄູກໄດ້ນີ້ໄປ
ໄນ້ມີຕົ້ນໄຟກິນຕົ້ນທີ່ເຄີຍຫຸ້ນຫົ້ນກີແທ້ພັດທະນາ
ກີໄນ້ມີຮາກ ນີ້ຄອບຊ່າຍຢີດຕົ້ນ ໄວ້າຝັ້ນເຈັ້ງຈະເຫົາ
ຕົ້ນໄປໜົດ ນານວັນເຂົາກີເຫຼືອແຕ່ທິນ ຄ່າຍທີ່
ເກີນອູ່ນີ້ແລະ"

"ແລ້ວຍັງມີພວກທໍາລາຍປ່າອົກໃຊ້ໄໝນຄະ"

"ຄູກແລ້ວ ຜູ້ທໍາລາຍປ່າມີສອງລັກຄະນະ
ນະຫລານຮູ້ໄໝນ"

ທັງຫີຣະແລະ ອຸ້ມາຕ່າງສັ່ນກວິຈະປົງເສດ ອາ
ຈິງເລົ່າໃກ້ຟ້າ

"ພວກນີ້ເປັນພວກຮັນເຂົງ ພວກນີ້ຈະເຂົາ
ໄປລັບອົງທຶນທີ່ຕິດ ຕັດຕົ້ນໄນ້ທໍາລາຍປ່າເພື່ອຈັກອົງ

ນຽມເວລັນເປັນຂອງຕົນ ຈາກນີ້ເກີນໄປປາບ
ບາຍຈາກທີ່ຕິດໄປລັບອົງທຶນທີ່ໄໝເຮືອບໄປ ອີກພວກ
ເປັນກາຣຕັດນີ້ເພື່ອທຳກິນ ເພົ່າຕ່ານ ກາຣທໍາລາຍ
ປ່າຂອງຄົນສອງປະເທດນີ້ຈະກໍາລັບທັນໄຟກູກຕົ້ນ
ຈົນເຫຼືອແຕ່ທີ່ຕິດວ່າງເບົລ່າ"

"ນັ້ນນ່າຈັບເຄາມລົງໄຫ້ຈັງ" ຫີຣະອອກ
ຄວາມເຫັນ "ວານທີ່ທໍາກໍາບູກຕົ້ນຄອບຮະວັງ
ປ່າ ໄນໃຫ້ພວກນີ້ມາລັກລອນທໍາລາຍຕ້າຍໃຊ້ໄໝນ
ກົບ"

"ໃຊ້ສີ" ອາຕອນ "ເຂອ ເຮົາຄູກນິ້ນເພີ້ນ
ຕຽງກາງເລື່ອວໍາເຂົາຫົ້າກີຈະຈຶ່ນເຂົາໄຫຼຸ່ມລ້ວ້າ"

ເດືອກັ້ນສອງຕົ້ນເຕັ້ມາກ ອຸ້ມາລົງກັນນະໄກ
ຕ້ວຈາກທີ່ນັ້ນຄອນຫັນມາເຂົາຫົ້າເພື່ອຈະດູກາງ
ຈຶ່ນເຂົາໄຫຼຸ້ມ

ອູ່ຄຸງຮູ່ທີ່ຮັກກີເລື່ອວໍາແລ້ນຈຶ່ນໄປຕາມຄຸນທີ່
ກ່ອຍ ຈຸ່າ ສູງຈຶ່ນຖຸກາຍະ

"ເຮົາເຂົາເຫົາເຫົາໄຫຼຸ່ມລ້ວ້າ ອູ່ສອງເຂົາ
ກາງນະ ນາງກີ່ຫລານອາຈະ ເກີນສັດວ່າປ່າ ເດີບ້າ
ອາຈະພາໄນ້ບັງຈຸດທີ່ອູ່ທົວກໍານີ້ ລານຈະເກີນ
ຮຽມຫາຕີທີ່ສ່ວຍງາມນາກ ແລ້ວພຽງນີ້ເຂົ້າຈະພາ
ໄນ້ເຕີນປ່າ ລານຕ້ອງສົມໝວກ ໄສ່ກາງເກົງ
ຫາຍາວແລະຮອງເກົ້າຜ້າໃນໃຫ້ຮັກນຸ່ມໄໝ່ຮຸ່ມຮ່ານ"

"ຕິຈັງຄ່າ ໄປເຕີນປ່າເພື່ອຈະ ໄດ້ກັລັວບໄຟ
ປ່າສາຍ ຈຸ່າ ໄປຝາກແນ່ງນັກ"

"ໄຟໄ້ທ່ຽວກັນ ອຸ້ມາ ນຽມເວລັນ-
ອຸ້ມາຫລານຈະ ເກີນຂອງປ່າໄຟໄ້ໄດ້ ທ້າມຖຸກນິດ
ທ້າມຕັດທິນຫວີອກທໍາລາຍທັນໄຟກູກນິດ

"ຫຣູອຄະ" ອຸ້ມາຫລານຫົ້າຕົ້ນ "ບັງນີ້
ຂອ້າມອ່າງອົ່ນອົກໄໝນຄະ"

"ໃນອຸ້ມາຫແກ່ງຫາຕີ ຫ້າມຄົ້ນແປລັງສົກພ
ຂອງອຸ້ມາຫວັນມື້ອູ່ແລ້ວຄາມຮຽມຫາຕີ ຫ້າມນຳ
ສັດວ່າເລື້ອງເຂົາໄປເລື້ອງ ພີ້ອປ່ລ່ອຍສັດວ່າເລື້ອງ

เข้าไปอาศัย ห้ามสูบไฟ หรือก่อไฟ แต่ถ้า
จำเป็นเมื่อเลี้ยวแล้ว ต้องคันให้เรียบร้อย
ห้ามล่าหรือทำยั่มตรายสัตว์ป่า ห้ามทำให้เกิด
เสียงดังจากระเบิด ห้ามยกป้ายโฆษณา ห้าม
แสลงหมรรถพ"

"ข้อห้ามเบื้องจิริครับ" ธีระถอนใจ
"ที่ต้องมีข้อห้ามมากขนาดนี้ก็เพื่อรักษา
สภาพธรรมชาติให้อยู่ในสภาพเดิม ทั้งยัง
เป็นการป้องกันอันตราย และการรักษา
สัตว์ป่าด้วย"

คำวันนี้น่าอัวฟ์มากซึ่งและอุชาไป
ส่องสัตว์ เด็กทึ่งสองตื้นเต็มมาก คงจะบ้า
คุณลอดสองข้างทาง ได้พบสัตว์ป่า 2 - 3
ชนิด เนื่องจากไปในระยะไม่ไกลนัก
"ที่มีภัยทางหลายด้านนะจะอาวัณ"

"ใช่ มีหลายด้าน เพราะภัยทางแพ่พันธุ์
ได้เริ่ว"

"ถ้ากว้างเหล่านี้ออกไม่นอกเขตอุทยาน
จะถูกกล่าว ใหม่ครับ"

"ไม่ถูกกล่าว เพราะภัยทาง เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง
ประเทศไทย ต้องมีใบอนุญาตจึงจะถูก ได้"

"สัตว์ป่าคุ้มครองประเทศไทยสอง หมายความ
ว่าอย่างไรครับ"

"สัตว์ป่าในประเทศไทย เป็นทางชนิดก์สูญพันธุ์
ไปแล้ว ทางชนิดก์เหลืออยู่น้อย รัฐบาลจึงนิ

นใบบำบัดฯ รักษาพันธุ์สัตว์เหล่านี้ไว้ ได้บ
อกพระราชนักุณฑลส่วนและคุ้มครองสัตว์ป่า
พ.ศ. 2503 ซึ่งได้แบ่งสัตว์ออกเป็น ส่วน
ประเทศา"

"ประเทศาที่ 1 สัตว์ป่าส่วน ได้แก่ สัตว์
ที่หากยาก มีเหลืออยู่น้อยและบางอย่างก็เกือบ
จะสูญพันธุ์แล้ว เช่น กบป่าหรือโคไพร แรด
กระซู่ ควายป่า ละออง ละมึ้ง สมันหรือ
เนื้อสมัน เนื้อกระเพรา เลียงผา กวางผาห้ามล่า
หรือมีไว้ในครอบครองอย่างเด็ดขาด"

"ประเทศาที่ 2 สัตว์ป่าคุ้มครอง แบ่งออก
เป็น 2 ประเทศา คือ

"สัตว์ป่าคุ้มครองประเทศาที่ 1 ได้แก่ สัตว์
ป่าซึ่งตามปกติก็ไม่ใช้เนื้อเป็นอาหาร และ
ไม่ถูกเพื่อการกีฬา เป็นสัตว์ที่ทำลายคัดรูปปิช
หรือส่วนไว้เพื่อประดับความงามตามธรรมชาติ ห้ามล่า ได้บวชิททำให้ตาย เว้นแต่เพื่อ
การศึกษา เช่น สมเสร็จ นกตะกรุม ฉะนี
นาบังทุกชนิด นกกระเจียน ฯลฯ"

"สัตว์ป่าคุ้มครองประเทศาที่ 2 ได้แก่
สัตว์ป่าที่ปกติก็ใช้เนื้อกินเป็นอาหาร และ
ให้ถูกเพื่อการกีฬา เช่น เก้ง กวาง กระติ๊ง
วัวแดง ไก่ป่า นกเขา ฯลฯ การล่าสัตว์
ประเทศาที่ต้องมีใบอนุญาตให้ล่าตามระเบียบ
ของกรมป่าไม้"

แบบที่ 3

เรื่องไม่เกี่ยวชาไห้ย

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนคึกคักจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมก่อแผลวัช่องอ่านเนื้อเรื่อง เพราะจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น
2. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องด้วยความตั้งใจจนจบเรื่อง และพยายามทำความเข้าใจให้ดี เน็คหาส่วนที่อยู่ภายในการอ่านที่เป็นสาระสำคัญ
3. กำหนดเวลาในการอ่าน 25 นาที เมื่อหมดเวลาจะเก็บเนื้อเรื่องคืน
4. ห้ามปิดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในเนื้อเรื่อง

เรื่องไม่เกี่ยวเข้าใหญ่

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

หลังจากนักเรียนอ่านเรื่อง “ไม่เกี่ยวเข้าใหญ่แล้ว” นักเรียนสามารถ :

1. บอกประวัติชน์ของป่าไม้ได้ถูกต้อง อย่างน้อย 3 ข้อ
2. บอกความหมายของ ของป่า ได้ถูกต้อง
3. บอกประวัติชน์ของ ของป่า ได้ถูกต้อง อย่างน้อย 3 ข้อ
4. บอกประวัติชน์ของสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครอง สัตว์ป่า พ.ศ. 2503 ได้ถูกต้อง
5. บอกคุณลักษณะของสัตว์ป่าประเพรต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
6. ยกตัวอย่างชื่อสัตว์ป่าประเพรต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติสงวน และคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2503 ได้ถูกต้องอย่างน้อยประเพร ละ 2 ชื่อ

ໄປເທິບວເຂາໄຫຍ້

“ไม่น่าอยครั้งนักที่อุษาและธีระจะตื่นเต้น
เข้าครั้งนี้ ตลอดเวลาที่รอกลับไปตามถนน
สายยวายเบียดคนนั้น เด็กทึ่งสองมองสำรวจ
ไปตลอดสองข้างทาง ถ้ามีโน่น ถ้านี่ “ไผ่
กะปี”

"อาวัฒน์ครับ อีกไก่ใหม่ครับ ซึ่งจะได้
เห็นเขาใหญ่" ชีระถามอาชีงก้าหน้าที่เป็นผู้
ขับรถ ชีระนั่งคู่กับอาอยู่ด้านหน้า ส่วนอุษา
นั่งอยู่ด้านหลัง

"นักเข้าเขตแล้ว" อาทิตย์โดยไม่ละ
สายตามากทางข้างหน้า

"ງາເຈົ້າເຈົ້ານໍາເວັນຫັກທັນນີ້ໃຊ້ໄໝ
ກະ ເຈົ້າໄໝໆ" ອຸຈາສີມືອນໄກທູກເກົ່າງເຈົ້າເຈົ້ານີ້ແກ່
ໄຟໄລ໌ໄກລັກ "ອັນໄຟໄລ໌ໄກລັກເຈົ້າເຈົ້າເຈົ້າ"

"ที่จริง มันอยู่ไกลจากเรามาก" อาวัฒน์
อธินาย "แค่เพรากฎเขาที่เห็นมันใหญ่ไม่นาน
มองแค่ไกลจังเห็นหัวคิ้วเจน"

"ສີເຈິຍາ ຖ້າ ປະເທດໄວ ເວັບເຖິງຄອງເປັນຕົ້ນໄຟ
ໃຫ້ໄກນຄະ"

"ໃຊ້ຈະ ນໍາກູເຄານນີ້ໄຟ ບໍ່ໄຟກ່ອໃຫ
ເກີດປະ ໝຶກນົກວະ ໄກສັງ ອາດີຄວ່າຫລານຄົງຮູ
ກັ້ມານັກງານແລ້ວ"

"ครับ ผมเรียนเรื่องป่าไม้เมื่อเทอมที่แล้ว" ชีรัตน์ตอบวันนี้ และบังรับอธิบายให้充足 เนื่องจากฟังอีกทั่วๆไป "ป่าไม้เป็นแหล่งผลิต

เมื่อ น้า ไม่มีภูมิปัญญาที่สำคัญในการป้องกัน และ
บรรเทาภัยธรรมชาติค่าง ๆ เช่น น้ำดื่มน้ำดื่ม กัน
การทัดระบะดินจากฝุ่น"

"ลดความรุนแรงของลมหายใจด้วย"
อาสาเสริมเข้มบังคับด้วยเกรงว่าพืชจะได้รับ

คำที่มีความหมายเดียวกัน

"รู้แล้วน่า" ชีวะหันหน้ามานอกน้องสาว

"ປ່າ ໃນກໍາໄທອາກະເຊີນສປາຍ ກໍາໄທຜົນຕົກ
ເພີ້ມກືນແລະ ໃນອາກະເມີຄວາມກືນສ່ວນໄວສນອ"

"แล้วเราอย่างไร才ของป่าเป็นผลผลอย่างไร
อีก" ัญญาต่อคำอธิบายเมื่อเห็นที่ระหบุณนิภา อา^{วัฒน์}แยอนนี้อยู่ในหน้า ที่เห็นเหลาทึ้งสอง
ช่วยกันคิดพยายามในเรื่องประ ไชยน์ของป่า
ในขณะเดียวกันเจ้าก็เกิดใจที่ได้ขออนุญาต
พี่ชายพาเหลาทึ้งสองมาเที่ยวเขาใหญ่ ใน
ครั้งนี้ เพราะนอกจากเด็กทึ้งสองจะคืนเต้น
แล้ว ยังจะได้เรียนรู้อะไรอีกมาก

"ของป่ากับน้ำอ่างเดิบกันหรือเปล่า
ครับ" ธีระหันมาถามอา

"คนละสีง ของที่ได้จากป่า นอกจากนี้
เข่น เบสิอิคไม้ ผลไม้ ดอกไม้ ยาง เรา
เรียกว่าของป่า [ใบเมล็ดอาชีวะมีประ ใบอน์
คล่อง ไร]"

ธีรบุรี เห็นว่าเราชอบใจในคำถ้าม "ง่ายจัง
นี่ก็ใช้ในการก่อสร้างต่าง ๆ นั่นชีวัน"

"ใช้ทำเครื่องมือในการทำไว้ ทำงาน
ด้วยค่า ใช้ทำเครื่องคนตัว เครื่องเล่นกีฬา
บางอย่าง แล้วก็ใช้เป็นเชือกเพลิง"

อาวัชญ์ยืนในคำสอนของหลวงพ่อสอง

"អតិថជនបានកំណើនរដ្ឋបាន" ។

"ใช้เป็นอาหารค่ำ" อุชาตอนบโคยก้าว
แค่ใช้รับประทานก็ได้

"เปลือกไม้กินได้หรือครับ"

"ครูนองกว่าของป่าจะต้องเป็นเบสิก
ไม้อ่าย่างเคียวเล่า หน่อไม้ เห็ด หัวกลอย

มันค่าง ๆ พวgnี้ใช่กันได"

"หรือครับ ผูพิพากษารักษาโรคด้วย เช่น ของปักษ์ยังใช่เป็นภารกษาโรคด้วย เช่น พวgnุนไฟ"

"บังเมือก" อาระมิน "ใช่เป็นสันไย ได้แก่พวgnเปลือกไม้ค่าง ๆ บางไม้ก็ใช่ทำ น้ำมันชักเงา ทำยา ผสมสี ทำกรดด่าง ทำสูตร และอื่น ๆ อีกหลายอย่าง"

"บ่า ไม่มีมีประ ใจข์มหากังจะจะ" อุษา พุดหลังจากนิกรู้ครู่หนึ่ง "ถ้าประเทศเรา มีป่าไม้มาก ๆ ก็คงจะดี"

"แต่ก่อนประเทศเรา มีป่าไม้เกือนครึ่ง ประเทศ" อาระมินอก "แค่ตอนนี้เราเหลือ ป่าไม้ไม่มากนัก"

" เพราะอะไรครับ"

" เพราะคนมากกัน ต้องการที่คินเพื่อ อบุอาศัย การคุณนาคมขยายดัวทำให้มีการ สร้างถนนเดัดผ่านเข้าไปในป่า อายุ่ถนนสายนี้ หลานพิจารณาภูเขาที่อยู่ติดถนนเสีย ไม่มีต้นไม้ อยู่เลย มีแค่หินขาว ๆ เดิมก็มีต้นไม้อบุญน กูเขางอกนี้ พอดีถนนผ่าน ต้นไม้กูอกโคนไม้ ไม่มีต้นไม้ก็คินที่เคบชุมเชื้อแท้หันฟันตกลงมา กกไม้มีราก ไม้คอหงส์บีกิน ไว้ไว้เฝังเจึงจะ เอา คินไปหานด นานวันเข้าก็เหลือแต่หิน อายุ่ที่ เก็บอยู่นี้แหละ"

"แล้วยังมีพวgnทำลายป่าอีกใช่ไหมคะ"

"ถูกแล้ว ผู้ทำลายป่ามีสองลักษณะ หลานรู้ไว้"

ทั้งธีระและอุษาต่างสั่นเริงระบูรีเสธ อาระมินเล่าให้ฟัง

"พวgnี้เป็นพวgnรับจ้าง พวgnี้จะเข้าไปจับจองที่คิน ตัดต้นไม้ทำลายป่าเพื่อจับจอง

บริเวณนี้เป็นของตน จำกันกันนำไปขาย ขายจากที่นี่ก็ไปจับจองที่ใหม่เรื่อยไป อีกพวgn เป็นการตัดไม้เพื่อทำฟืน เพาด่าน การทำลาย ป่าของคนสองประ เภานี้จะทำลายต้นไม้ทุกต้น จนเหลือแต่หินว่างเปล่า"

"มันนำจันเอามาลงไชยจัง" ธีระออก ความเห็น "งานที่อาทำอยู่ก็ต้องคงอยู่ระหว่าง ป่า ไม่ใช่พวgnมีมาลักษณะทำลายด้วยใช่ไหม ครับ"

"ใช่เช่น" อาระมิน "เออ เรากับเพลิน คงทางเลี้ยวหักหนาก็จะเข้าใหญ่แล้ว"

เด็กทั้งสองคนเดินมาก อุษาถึงกับงง ไป ด้วยจากที่นั่งตอนหลังมากหักหน้าเพื่อจะดูทาง 進เข้าใหญ่

อีกครู่หนึ่งรถกีเดียวยแล่นเข้าไปตามถนนที่ ค่อย ๆ สูงขึ้นทุกขณะ

"เราเข้าเขตเขาใหญ่แล้ว คุณสองข้าง ทางนี้ บางที่หลานอาจจะเห็นสีตัวป่า เดียว อาจจะพาไปบังจุดที่ถูกทิ่งหักน์ หลานจะเห็น ธรรมชาติที่สวยงามมาก แล้วพรุ่งนี้เข้าจะพา ไปเดินป่า หลานต้องสวนหมาก ใช่กางเกง ขาดๆ และรองเท้าผ้าใบให้รักกุน ไม่รุ่นร้าม"

"ดีจังค่ะ ไปเดินป่าเพื่อจะ ได้กลัวป่าไม้ ป่าสวย ๆ ไปฟากแม่น้ำ"

"ไม่ได้หรอกนะ อุษา บริเวณเดวน- อุษาบนหลานจะ เก็บของป่าไม้ได้ ห้ามทุกชนิด ห้ามตัดหินหรือทำลายต้นไม้ทุกชนิด"

"หรือจะ" อุษาถามหน้าตื่น "บังเม ขอห้ามอย่างอื่นอีกไหมคะ"

"ในอุทัยฯแห่งชาติ ห้ามตัดแปลงสภาพ ของอุทัยฯอันมีอยู่แล้วตามธรรมชาติ ห้ามน้ำ สักวันเลี้ยงเข้าไปเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์เลี้ยง

เข้าไปอาศัย ห้ามสูบไฟ หรือก่อไฟ แต่ถ้า
จำเป็นเมื่อเสร็จแล้ว ต้องดับให้เรียบร้อย
ห้ามล่าหรือทำอันตรายสัตว์ป่า ห้ามทำให้เกิด
เสียงคั่งจากระเบิด ห้ามปีกห่ำบินเมฆก ห้าม
แสดงนิทรรศพ"

"ข้อห้ามเบื้องต้น" ชี้ระดับใจ

"ที่ต้องมีข้อห้ามมากหมายนี้เพื่อรักษา
สภาพธรรมชาติให้อยู่ในสภาพเดิม ทั้งยัง
เป็นการป้องกันอันตราย และการรักษา
สัตว์ป่าด้วย"

คำวันนี้อาวัฒนาธีระและอุษาไป
ส่องสัตว์ เด็กทั้งสองคนเต็มปาก คอมจับตา
คุกคลอส่องข้างทาง ได้พบสัตว์ป่า 2 - 3
ชนิด เนื่องจากไปในระบบ ไม่ใกล้ตัว

"ที่มีภัยทางด้านความอาวัฒน์"

"ใช่ มีหลายตัว เพราะกว้างแพร่พันธุ์
ได้เร็ว"

"ถ้ากว้างเหล่านี้ออกไปนอกเขตอุทยาน
จะถูกล่า ให้ครับ"

"ไม่ถูกล่า เพราะกว้าง เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง
ประจำส่อง ต้องมีใบอนุญาตจึงจะล่า ได้"

"สัตว์ป่าคุ้มครองประจำส่อง หมายความ
ว่าอย่างไรครับ"

"สัตว์ป่า ในประจำเรามีบางชนิดก็สูญพันธุ์
ไปแล้ว บางชนิดก็เหลืออยู่น้อย รัฐบาลจึงมี

นโยบายที่จะรักษาพันธุ์สัตว์เหล่านี้ไว้ โดย
ออกพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองสัตว์ป่า
พ.ศ. 2503 ซึ่งได้มีมติของเป็น สอง
ประภา"

"ประจำที่ 1 สัตว์ป่าส่วน ได้แก่ สัตว์
ที่หายาก มีเหลืออยู่น้อยและบางอย่างก็เกือบ
จะสูญพันธุ์แล้ว เช่น กุบี้หรือโคไพร แรด
กระซู่ ควายป่า ละอง ละมัง สมันหรือ
เนื้อสมัน เนื้อกระเพรา เสียงผา กวางผาห้ามล่า
หรือมีไว้ในครอบครองอย่างเด็ดขาด"

ประจำที่ 2 สัตว์ป่าคุ้มครอง แบ่งออก
เป็น 2 ประจำ คือ

สัตว์ป่าคุ้มครองประจำที่ 1 ได้แก่ สัตว์
ป่าซึ่งตามปกติคนไม่ใช้เนื้อเป็นอาหาร และ
ไม่ถูกเพื่อการกีฬา เป็นสัตว์ที่ทำลายศักดิ์สิทธิ์
หรือส่วนไว้เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ
ชาติ ห้ามล่า โดยวิธีทำให้ตาย เว้นแต่เพื่อ
การศึกษา เช่น สมเสริจ นกตะกรุน ชนิด
นกบางทุกชนิด นกกระเรียน ฯลฯ"

"สัตว์ป่าคุ้มครองประจำที่ 2 ได้แก่
สัตว์ป่าที่ปกติคนใช้เนื้อกินเป็นอาหาร และ
ให้ล่าเพื่อการกีฬา เช่น เก้ง กวาง กระทิง
วัวแดง ไก่ป่า นกเขา ฯลฯ การล่าสัตว์
ประจำที่ต้องมีใบอนุญาตให้ล่าตามระเบียบ
ของกรมป่าไม้"

แบบที่ 4

เรื่องไปเที่ยวเขาใหญ่

คำศัพด์และคําอ่าน

1. ให้นักเรียนศึกษาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมก่อนแล้วจึงอ่านเนื้อเรื่อง เพราะจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น
2. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องด้วยความตั้งใจจนจบเรื่อง และพยายามทําความเข้าใจให้ดี เนื้อหาส่วนที่สำคัญให้คือส่วนที่เป็นสาระสำคัญ
3. กำหนดเวลาในการอ่าน 25 นาที เมื่อหมดเวลาจะเก็บเนื้อเรื่องคืน
4. ห้ามปิดเบื้องหน้าหรือทำเทรีองหมายใด ๆ ลงในเนื้อเรื่อง

เรื่อง ไปเที่ยวเขาใหญ่

จุดประสงค์เดินทาง

หลังจากนักเรียนอ่านเรื่อง ไปเที่ยวเขาใหญ่แล้ว นักเรียนสามารถ :

1. บอกประวัติของป่าไม้ได้ถูกต้อง อ่านน้อย 3 ชื่อ
2. บอกความหมายของ ของป่า ได้ถูกต้อง
3. บอกประวัติของ ของป่า ได้ถูกต้อง อ่านน้อย 3 ชื่อ
4. บอกประวัติของสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2503 ได้ถูกต้อง
5. บอกคุณลักษณะของสัตว์ป่าประจำที่ ได้ถูกต้อง
6. ยกตัวอย่างชื่อสัตว์ป่าประจำที่ ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2503 ได้ถูกต้องอย่างน้อยประวัติ ละ 2 ชื่อ

ໃບເທິ່ງວາເຫຼຸ້ມ

"ໄນ້ປ່ອຍຄັ້ງນັກທີ່ອຸ້າສະກຳຈະຕື່ມເຕັ້ນເທົກຮັງນີ້ ດລວດເວລາທີ່ຄົດແລ້ນໄປທານຄົນສາຍຫາວເຫັນຢັ້ນ ເຊິ່ງກັ້ງສອນມອງສໍາຮວຈໄປຕລອດສອນຂ້າງທາງ ດານໄຟ້ນ ດານນີ້ໄຟ້
ຫຍຸດນັກ"

"ອາວັດນີ້ກັນ ອຶກໄກລໄໝນກັນ ຈຶ່ງຈະໄດ້ເທັນເຫຼຸ້ມໄຟ້" ຊີຣະຄານອາຊີ່ງກຳນັກທີ່ເປັນຜູ້ໜົມຮັດ ຊີຣະນິ້ນໆກູ່ກັນອາວຸ່ດອຸ້ນຫັນ້າ ສ່ວນອຸ້ານິ້ນອຸ່ດອຸນຫລັງ

"ນຶກເຈົ້າເຂັດແລ້ວ" ອາດຕອນໄດ້ມີລະສາຍຄາຈາກທາງຂ້າງໜ້າ

"ກູ່ເຫຼຸ້ມໄຟ້ວິນນີ້ເວັນເຂັງໜັກນັ້ນໃຫ້ໄໝຄະເຫຼຸ້ມໄຟ້" ອຸ້ານີ້ມີອື່ນທີ່ກູ່ເຫຼຸ້ມເທັນອຸ່ດໍ່ໄກລັດ. "ອຸ່ດໍ່ໄຟ້ໄກລຈາກເຮາເລຍນະ"

"ທີ່ຈິງ ມັນອຸ່ດໍ່ໄກລຈາກເຮາເລຍກ" ອາວັດນີ້ອື່ນຍາຍ "ແຕ່ພວະກູ່ເຫຼຸ້ມທີ່ເທັນມັນໄຫຼຸ້ດໍ່ໄມ້ກຳນົດ ອຸ້ານີ້ໄກລຈຶ່ງເຫັນຫຼັດເຈັນ"

"ສີເຈົ້າ ຈະ ນັ້ນໄໝເວັນນີ້ຄົງເປັນຕົ້ນໄຟ້ໃໝ່ໄໝຄະ"

"ໃໝ່ຈີ່ຈະ ນັ້ນໄໝເວັນໄຟ້ ບໍ່ໄໝກົດໃຫ້ເກີດປະໄຟນ໌ຈະໄຟ້ນັ້ນ ອາດີຄວ່າຫລານຄຽງກັ້ມານັ້ນແລ້ວ"

"ກົວນັ້ນ ພົມເຮັນເວັງປໍາໄຟ້ ນີ້ເມື່ອເທົ່ອນທີ່ແລ້ວ" ຊີຣະຄອນຮັກກົນທີ່ ແລະບັງເຮັນອື່ນຍາຍໃຫ້ອາຍອງເຫຼຸ້ມເຖິງອົກວ່າ "ນິ້ນໄຟ້ເປັນແຫ່ງລົງພລືດໄຟ້ ບໍ່ໄໝໄຟ້ໄຟ້ມີນີ້ກາກທຳກຳຄົງໃນການປົ້ອງກັນ ແລະ ນຮຣເທັກບໍລະຮຽມຫາດຕິຕ່າງ ຈະເຫັນ ປົ້ອງກັນກາຮັກຄະດິນຈາກຜົນ"

"ລັດຄວາມຮູ່ແຮງຂອງຄົມພາບໄຟ້ດ້ວຍ"
ອຸ້າເສັນນິ້ນນັ້ນດ້ວຍເກຮງວ່າພີ້ຫ້າບຈະໄຟ້ຮັນ

ຄໍາໝາມຈາກອາຄານເດືອນ"

"ຮູ້ແລ້ວນຳ" ຊີຣະທັນຫຼາມນອກນິ້ນສາວ
"ນິ້ນໄຟ້ທີ່ໄໝເກາສເບີນສາຍ ທຳໄໝຟັດຕົກເພີ້ນທີ່ແລະໃນອາກາມມີຄວາມຫື່ນສໍາມໍາເສນອ"

"ແລ້ວເຮັບັງ ໄດ້ຂອງນິ້ນເປັນເພື່ອໄດ້ອົກ" ອຸ້າທີ່ອໍາຄຳອົກເມື່ອເທັນທີ່ຮະຫຼຸດນີ້ກົດ ອາວັດນີ້ແອນເກີນອຸ່ດໍ່ໃນຫັນ້າ ທີ່ເທັນຫລານທີ່ສອງຫ້ວຍກັນຄືດຫາກວນໃນເຮືອງປະໄຟນ໌ຂອງປໍາໄຟ້ໃນຍະເຊີງກັນເຫຼຸ້ມເກີດໃຈທີ່ໄດ້ຂອງອຸ້ນຫຼາດພົມຫຍາຍພາຫລານທີ່ສອງນາເຖິງເຫຼຸ້ມໄຟ້ໃໝ່ໃນ ກົງນີ້ ເພຣະນອກຈາກເກີດກັ້ງສອງຈະຕື່ມເຕັ້ນແລ້ວ ຢັບຈະໄຟ້ເຮັນຮູ້ຈະໄຟ້ອົກນັກ

"ຂອງນິ້ນໄຟ້ມີອົ່ງເປົ້າເດີວັດກັນຫຼືອົ່ງເປົ້າກັນອາ" ຊີຣະທັນມາຄານອາ

"ຄຸນລະສົ່ງ ຂອງທີ່ໄຟ້ຈາກປໍາ ນອກຈາກໄຟ້ເຊັ່ນ ເປົ້ອກໄຟ້ ພລໄຟ້ ດອກໄຟ້ ຢາງ ເຮົາເຮັບກວ່າຂອງປໍາ" ໃຫນນອກອາຊີໄຟ້ມີປະໄຟນ໌ຂອງປໍາ ອົ່ງໄຟ້

ທີ່ຮັ້ງເຮັດວຽກໃຈໃນຄໍາຄານ "ງ່າຍຈັງໄຟ້ໃຫ້ໃນການກ່ອສ້າງຕ່າງ ຈະນຳໃຫ້ກົວນັ້ນ"

"ໃໝ່ທຳເຄື່ອງນີ້ໃຫ້ໃນການທຳໄໝ ທຳນາດຕັບກະ ໃໃໝ່ທຳເຄື່ອງຕົນຕົກ ເຄື່ອງເລັນເກີດກັງອົ່ງເປົ້າ ແລ້ວກີ່ໃໝ່ເປັນເຊື້ອເພີ້ງ"

ອາວັດນີ້ມີໃນຄໍາຄານຂອງຫລານທີ່ສອງ "ແລ້ວຂອງປໍາເລັ່ມປະໄຟນ໌ອົ່ງເປົ້າໄຟ້"

"ໃໝ່ເປັນອາຫາດຄະ" ອຸ້າຕອນໄດ້ໄວ ແຕ່ເກີດແຍ້ງນິ້ນວ່າ

"ເປົ້ອກໄຟ້ກິ່ນໄຟ້ໃຫ້ຫຼືອົກນັ້ນ"

"ໂຄຮອກວ່າຂອງປໍາຈະຕື່ມເປັນເປົ້ອກໄຟ້ມີອົ່ງເປົ້າເດີວັດກັນຫຼືອົ່ງເປົ້າ ແຕ່ເກີດແຍ້ງນິ້ນວ່າ ເທັດ ລັກລອບ

มันค่าง ๆ พากน์ใช้กินได้"

"หรือครับ ผู้พึงเข้าใจ ถ้าอย่างนั้น ของป้าก็ยังใช้เป็นยารักษาโรคด้วย เช่น พากสมุนไพร"

"เง้มือก" อาเสริม "ใช้เป็นเส้นไป ได้แก่พากเบลีกไม้ต่าง ๆ บางไม้ก็ให้ทำ บ้านห้องเงา ทำยา ผสมสี ทำกระดาษ ทำสูญ และอื่น ๆ อีกหลายอย่าง"

"ป่าไม้มีอะไร ให้คนมากจังจะนะ" อุชา พุดหลังจากนี้กอบรุ่นหนึ่ง "ถ้าประเทศไทยเรา มีป่าไม้มาก ๆ ก็คงจะดี"

"แต่ก่อนประเทศไทยเรา มีป่าไม้เกือบครึ่ง ประเทศไทย" อาวัฒน์อก "แต่ตอนนี้เราเหลือ ป่าไม้ไม่มากนัก"

" เพราะอะไร ไร้ครับ"

" เพราะคนมากขึ้น ต้องการที่ตินเพื่อ ออยู่อาศัย การคมนาคมขยายตัวทำให้มีการ สร้างถนนตัดผ่านเข้าไปในป่า บ้างถนนสายนี้ หลานพิจารณาภูเขาที่อยู่ติดถนนสี ไม่มีต้นไม้ อยู่เลย มีแต่หินขาว ๆ เดิมก็มีต้นไม้ออยู่บน ภูเขาอูกน์ พอดีถนนผ่าน ต้นไม้ก็อูกน์ไม่ไป ไม่มีต้นไม้พื้นดินที่เคยชุ่มน้ำน้ำก็แห้งผิดลงมา ก็ไม่มีรากไม้คายช่วยบิดินไว้น้ำฝนจึงจะ เอา ตินไปเห็นด้วย นานวันเข้าก็เหลือแต่หิน อย่างที่ เห็นอยู่นี่แหละ"

"แล้วบังมีพากทำลายป่าอีกใช่ไหมคะ"

"อูกแล้ว ผู้ทำลายป่ามีสองลักษณะ นະหลานรู้ไหม"

ทั้งชีระและอุชาค่างสั่นเครือะนภูเสธ อา จึงเล่าให้ฟัง

"พากหนึ่งเป็นพากรับจ้าง พากนี้จะเข้าไปจับจ้องที่ติน ตัดต้นไม้ทำลายป่าเพื่อจับจ้อง

บริเวณนี้เป็นของคน จากนั้นก็นำไปขาย
ขายจากที่นี่ไปจับจ้องที่ไหนเรื่อยไป อีกหาก
เป็นการตัดไม้เพื่อทำฟืน เพาด่าน การทำลาย
ป่าของคนสองประภานี้จะทำลายต้นไม้ทุกต้น
จนเหลือแค่ที่ตินกว่างเปล่า"

"นั่นน่าจับตามาก ไทยจัง" ชีระอุก ความเห็น "งานที่อาทำอยู่ก็ต้องค่อยระวัง เป็นไปให้พากนี้มาลักลอบทำลายด้วยใช่ไหม ครับ"

"ใช่เช่น" อาดอน "เออ เรากุญแจเดิน ครองทางเลี้ยวทางหน้าก็จะเข้าเจ้าใหญ่แล้ว"

เดิกห้องสองตันเต็มมาก อุชาถึงกับจะไป กตัวจากที่นั่งตอนหลังมาหางหน้าเพื่อจะดูทาง เข้าเจ้าใหญ่

อีกครู่หนึ่งรถกีฬีบัวล่นน้ำไปตามถนนที่ ค่อย ๆ สูงขึ้นทุกขณะ

"เราเข้าเจ้าใหญ่แล้ว ดูสองข้าง ทางนั้น บางที่หลานอาจจะเห็นสักว่าป่า เดียว อาจจะหาໄไปบังคุกคือคุกทิวทั่ว หลานจะเห็น ธรรมชาติที่สวยงามมาก แล้วรุ่งนี้เข้าจะพา ไปเดินป่า หลานต้องสวนหนวก ใส่กางเกง ขายาวและรองเท้าผ้าใบไปหัวรักกุนไม่รุ่นร้าว"

"ติงค่ะ ไปเดินป่าเพื่อจะ ได้กลัวไม่ ป่าสวาย ๆ ไปฝากแม่บ้าง"

"ไม่ได้หรอกนะ อุชา บริเวณเขตวน-
อุกบานหลานจะ เก็บของป่าไม้ได้ ห้ามหูกันดิ
ห้ามตัดฟืนหรือทำลายต้นไม้ทุกชนิด

"หรือคะ" อุชาถามหน้าตื่น "ยังมี ข้อห้ามอย่างอื่นอีกไหมคะ"

"ในอุกบานแห่งชาติ ห้ามคัดแปลงสกัด
ของอุกบานอันเมืองแล้วตามธรรมชาติ ห้ามทำ
สักว่าเลี้ยงเจ้าไปเลี้ยง หรือปล่อยสักว่าเลี้ยง

เข้าไปอาศัย ห้ามสูบไฟ หรือก่อไฟ แต่ถ้า
จำเป็นเมื่อเสร็จแล้ว ต้องดับให้เรียบร้อย
ห้ามล่าหรือทำอันตรายสัตว์ป่า ห้ามทำให้เกิด
เสียงดังจากะเบิค ห้ามน้ำดื่มน้ำแข็ง ห้าม
แสดงมหารสพ"

"ข้อห้ามเบอะจิงครับ" ชีรรถอนใจ
 "ที่ต้องมีข้อห้ามมากกันหนักเพื่อรักษา
 สภาพธรรมชาติให้อบู่ในสภาพเดิม ทึ้งยัง
 เป็นการบังกันอันตราย และการรักษา
 สัตว์ป่าด้วย"

คำวันนี้อาจดูเหมือนจะระหะและซุกๆ ไป
 ส่องสัตว์ เด็กทึ้งสองตื้นเต็มมาก คงจะบังคับ
 คุณลูกด sosting หางทาง ได้พบสัตว์ป่า 2 - 3
 ชนิด เนื่องจากไปในระบบ "ไม่ไก่เนื้อ"
 "ที่มีภัยทางหลายด้านจะอาวัฒน์"

"ใช่ มีหลายด้าน เพราะภัยทางแพร่พันธุ์
 ได้เรื่อง"

"ถ้าภัยทางเหล่านี้ออกไม่นอกเขตอุทยาน
 จะถูกกล่าวหาครับ"

"ไม่ถูกกล่าว เพราะภัยทางเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง
 ประเกสส่อง ต้องมีใบอนุญาตจึงจะล่าได้"

"สัตว์ป่าคุ้มครองประเกสส่อง หมายความ
 ว่าอย่างไรครับ"

"สัตว์ป่าในประเทศไทยเรา มีบางชนิดก็สูญหาย
 ไปแล้ว บางชนิดก็เหลืออยู่น้อย รัฐบาลจึงมี

นโยบายที่จะรักษาพันธุ์สัตว์เหล่านี้ไว้ โดย
ออกพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
พ.ศ. 2503 ซึ่งได้มงคล์ออกเป็น ส่วน
ประภา"

"ประภาที่ 1 สัตว์ป่าสงวน ได้แก่ สัตว์
ที่หายาก มีเหลืออยู่น้อยและบางอย่างก็เกือบ
จะสูญพันธุ์แล้ว เช่น กุนชินหรือไก่ไฟ แรด
กระซู่ ควายป่า ละลง ละมัง สัมภาร์
เนื้อสนั่น เนื้อกราย เสียงผา กวางผาห้ามล่า
หรือมีไว้ในครอบครองอย่างเด็ดขาด"

ประภาที่ 2 สัตว์ป่าคุ้มครอง แบ่งออก
เป็น 2 ประภา คือ

สัตว์ป่าคุ้มครองประภาที่ 1 ได้แก่ สัตว์
ป่าซึ่งตามปกติคนไม่ใช้เนื้อเป็นอาหาร และ
ไม่ถูกเพื่อการกีฬา เป็นสัตว์ที่กำลังคุ้รุพิษ
หรือสูงไว้เพื่อประดับความงามความหรูหรา
ชาติ ห้ามล่าโดยวิธีทำให้ตาย เว้นแต่เพื่อ
การศึกษา เช่น สมเสริจ นาคกระรูม ช้างนี
นกบางทุกชนิด นกกระเรียน ฯลฯ"

"สัตว์ป่าคุ้มครองประภาที่ 2 ได้แก่
สัตว์ป่าที่ปกติคนใช้เนื้อกินเป็นอาหาร และ
ให้ล่าเพื่อการกีฬา เช่น เก้ง กวาง กระทิง
วัวแดง ไก่ป่า นกเขา ฯลฯ การล่าสัตว์
ประภาที่ต้องมีใบอนุญาตให้ล่าตามระเบียบ
ของกรมป่าไม้"

แผนที่ 5

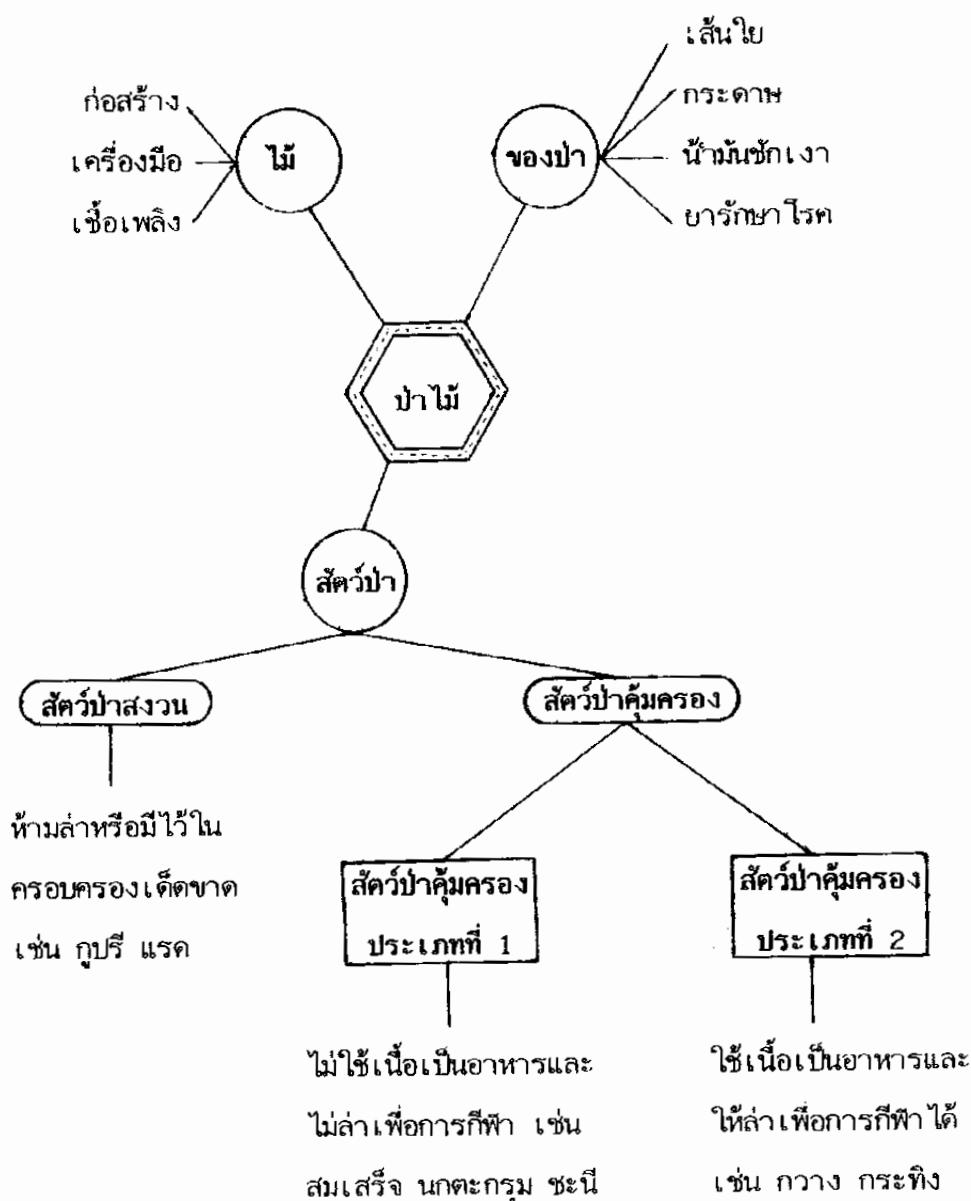
เรื่องไปเที่ยวเขาใหญ่

คำอธิบาย

1. ให้นักเรียนศึกษาแผนผังสุรุปใบง เรื่องก่อนแล้วจึงอ่านเนื้อเรื่อง
พาระแผนผังสุรุปใบง เรื่องจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น
2. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องด้วยความตั้งใจจนจบเรื่อง และพบทายาน
ทำความเข้าใจให้ดี เนื้อหาส่วนที่อยู่ภายในการอ่านคือส่วนที่เป็นสาระสำคัญ
3. กำหนดเวลาในการอ่าน 25 นาที เมื่อหมดเวลาจะเก็บเนื้อเรื่องคืน
4. ห้ามปิดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในเนื้อเรื่อง

เรื่องไข่เป็ดขาวใหญ่

แผนผังสรุปใบงเรื่อง

ใน เที่ยว เขา ใหญ่

"ไม่น่าอยครึ้งนักที่อุษาและธีระจะตื่นเต้นเท่าครั้งนี้ ตลอดเวลาที่รอดแล่นไปตามถนนสายบัวเบียด้านนี้ เด็กหิ้งสองมองสำรวจไปตลอดสองข้างทาง ถ้ามันไม่ดันมีไม่บุคคล"

"อาวัลล์ครับ ลึกใกล้ไหนครับ จังจะได้เห็นเขาใหญ่" ธีระถามอาชีว์พามันที่เป็นผู้ชี้รถ ธีระนั่งคุยกับอาอุบูดอนหน้า ส่วนอุษา นั่งอยู่ดอนหลัง

"นึกเข้าเขตแล้ว" อาตอมโดยไม่ละสายตาจากทางข้างหน้า

"ภูเขาเจียวปานนำเงินข้างหน้านั้นใช้ไห่มะ เขาใหญ่" อุษานี้มือใบที่ภูเขาซึ่งเห็นอยู่ "ไม่ไกลนัก "อุบู"ไม่ไกลจากเราเลยนะ"

"ที่จริง มันอยู่ใกล้จากเรามาก" อาวัลล์ อธิบาย "แต่เพราะภูเขาที่เห็นมันใหญ่ตามาก มองแต่ใกล้จึงเห็นชัดเจน"

"สีเขียว ๆ บนน้ำเงินนั่นคงเป็นต้นไม้ ใช่ไหมครับ"

"ใช่จัง กะภูเขานี้ป่าไม้ ป่าไม้ก่อให้เกิดประกายไฟน่อง อาศัยค่าว่าหลานคงรู้ กันมาบ้างแล้ว"

"ครับ ผุดเรียนเรื่องป่าไม้เมื่อเท่อนที่แล้ว" ธีระตอบรับกันตี และบังรับอธิบายให้อาของเข้าฟังอีกว่า "ป่าไม้เป็นแหล่งผลิต

"ป่าไม้มีบทบาทสำคัญในการป้องกัน และบรรเทากับธรรมชาติต่าง ๆ เช่น ป้องกันการกัดชีดินจากฝน"

"ลักษณะรูปทรงของลมหายใจด้วย"

อุษาเสริมขึ้นบ้างด้วยเกรงว่าพืชอาจจะได้รับ

คำชมจากอาตอมเดียว"

"รู้แล้วว่า" ธีระหันหน้ามองอกน้องสาว

"ป่าไม้ทำให้อากาศเย็นสบาย ทำให้ผ่อนคลายมากและในอากาศมีความชื้นสม่ำเสมอ"

"แล้วเรายังได้ของป่าเป็นผลประโยชน์ได้

"อุษาต่อคำอธิบายเมื่อเห็นธีระบุคคลนัก อาตั้งแม่อบอุ่นอยู่ในหน้า ที่เห็นหลานหิ้งสองชั่วกันคิดทำงานในเรื่องประกายนั้นของป่า ในขณะเดียวกันเขาก็นึกใจที่ได้อ่านถูกพืชหายพานานหิ้งสองมาเที่ยวเขาใหญ่ ในครั้งนี้ เพราะนอกจากเด็กหิ้งสองจะตื่นเต้นแล้ว ยังจะได้เรียนรู้อะไรอีกมาก"

"ของป่ากันนี้อย่างเดียวกันหรือเปล่า ครับ" ธีระหันมาถามอา

"คนละสิ่ง ของที่ได้จากป่า นอกจากรักษา แล้ว เปเลือกไม้ ผลไม้ ดอกไม้ ยาง เราเรียกว่าของป่า ให้บอกอาชีว์มีประกายนั้นอย่างไร"

ธีระหัวเราะอนุ่งในคำถาม "ง่ายจัง ไม่ใช่ในการก่อสร้างต่าง ๆ น่ะซีครับ"

"ใช่ทำเครื่องมือในการทำไร่ ทำนา ด้วยค่ะ ใช้ทำเครื่องคนตี เครื่องเล่นกีฬา บางอย่าง แล้วก็ใช้เป็นเชือเพลิง"

อาวัลล์บึ้งในคำตอบของหลานหิ้งสอง

"แล้วของป่าเล่ามีประกายนั้นอย่างไร"

"ใช่เป็นอาหารค่ะ" อุษาตอบโดยไว แต่ธีระยังฟังว่า

"เปเลือกไม้กินได้หรือครับ"

"ครับอาหารของป่าจะต้องเป็นเปเลือก ไม้อบ่างเดียวเล่า หน่อไม้ เห็ด หัวกลอย

มันต่าง ๆ พวกนี้ใช้กินได้"

"หรือครับ ผูพิพากษา ถ้าอย่างนั้น
ของบ้าก็ยังใช้เป็นยารักษา โรคด้วย เช่น
พวกลมุนไฟร"

"บังมีอีก" อ่าเสริม "ใช้เป็นเส้นไป
ได้แก่พวกลมุนไฟ ไม่ต่าง ๆ บางปีก็ใช้ทำ
น้ำมนต์驱鬼 เทียบ ผสมสี ทำกรະดาย
ห้าสู่ และอื่น ๆ อีกหลายอย่าง"

"ป่าไม้มีอะไร ใจมีมากังงะ" อุชา
พุดหลังจากนักอัญเชิญครู่หนึ่ง "ถ้าประเทศาเรา
มีป่าไม้มาก ๆ ก็คงจะดี"

"แต่ก่อนประเทศาเรา มีป่าไม้เกือบครึ่ง
บริเวณ" อ่าวตน์บอก "แต่ตอนนี้เราเหลือ
ป่าไม้ไม่มากนัก"

"เพราะอะไรครับ"

" เพราะคนมากขึ้น ต้องการที่คืนเพื่อ
อยู่อาศัย การคุณความหมายด้วยทำให้มีการ
สร้างถนนตัดผ่านเข้าไปในป่า อย่างถนนสายนี้
หลานพิจารณาภูเขาที่อยู่ติดถนนสิ ไม่มีต้นไม้
อยู่เลย มีแต่หินขาว ๆ เดิมก็มีต้นไม้คลุ่ม
ภูเขาลูกนี้ พอดีถนนผ่าน ต้นไม้ก็ถูกไห้ไป
ไม่มีต้นไม้ก็ต้องตัดไป เศษชิ้นนี้ก็แห้งแห้งคงไม่
ก็ไม่มีราก ไม่ค่อยช่วยปืดดิน ไว้น้ำฝนจึงจะเอาก
ต้นไม้หนา นานวันเข้าก็เหลือแต่กิ่น อย่างที่
เห็นอยู่นี่แหละ "

"แล้วบังมีพวกลมุนไฟอีกใช่ไหมคะ "

"ถูกแล้ว ผู้ทำลายป่ามีสองลักษณะ
นะหลานรู้ไหม"

ทั้งธีระและอุชาต่างสั่นเครือะบุ้งเสือ อา
จังเล่าให้ฟัง

"พวกลมุนไฟเป็นพวกร้ายจัง พวกนี้จะเข้า
ไปจับจองที่ดิน ตัดต้นไม้ทำลายป่าเพื่อจับจอง

บริเวณนี้เป็นของตน จากนั้นก็นำไปขาย
ขายจากที่นี่ก็ไม่จับจองที่ใหม่เรื่อยไป อีกพวก
เป็นการตัดไม้เพื่อทำฟืน เผาถ่าน การทำลาย
ป่าของคนสองประภานี้จะทำลายต้นไม้ทุกต้น
จนเหลือแต่ต้นว่างเปล่า"

"มันนำจันเอาจาลงไทยจัง" ธีระออก
ความเห็น "งานที่อาภากำอยู่ก็ต้องครอบครอง
ป่าไม้ให้พวกลมุนไฟลักษณะทำลายด้วยใช้ไฟน์
ครับ"

"ใช่เชียว" อ่าตอบ "เออ เรายุกกันเพลิน
คงทางเลี้ยวทางหน้าก็จะเข้ามาใหญ่แล้ว"

เด็กทั้งสองตื่นเต้นมาก อุชาถึงกับชะโงก
คัวจากที่นั่งထยหลังมาข้างหน้าเพื่อจะดูทาง
เข้ามาใหญ่

อีกครู่หนึ่งรถกีฬาขับแล่นเข้าไปตามถนนที่
ค่อย ๆ สูงขึ้นทุกขณะ

"เราเข้าเขตเขาใหญ่แล้ว ถูกสองข้าง
ทางนั่น บางที่หลานอาจจะเห็นสักว่าป่า เดียว
อาจจะไฟไปบังจุดที่คุกิวัทคัน หลานจะเห็น
ธรรมชาติที่สวยงามมาก แล้วพรุ่งนี้เข้าจะพา
ไปเดินป่า หลานต้องสวนหมาก ใส่กางเกง
ขายาวและรองเท้าผ้าใบให้รัดกุม ไม่รุ่มร่าม"

"ดีจังค่ะ ไปเดินป่าเพื่อจะได้กลัวไม่
บ้าสวย ๆ ไปหากแม่น้ำกัน"

"ไม่ได้หรอกนะอุชา บริเวณฯ-
อุทยานหลานจะเก็บของป่าไม้ได้ ห้ามทุกชนิด
ห้ามตัดฟืนหรือทำลายต้นไม้ทุกชนิด"

"หรือคะ" อุชาถามหน้าตื่น "บังมี
ขอห้ามอย่างอื่นอีกไหมคะ"

"ในอุทยานแห่งชาติ ห้ามดัดแปลงสภาพ
ของอุทยานขั้มเมืองอยู่แล้วตามธรรมชาติ ห้ามนำ
สัตว์เลี้ยงเข้าไปเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์เลี้ยง

เข้าไปอาศัย ห้ามสูบไฟ หรือก่อไฟ แต่ถ้า
จำเป็นเมื่อเสร็จแล้ว ต้องดับไฟเรียบร้อย
ห้ามลากหรือทำอันตรายสัตว์ป่า ห้ามทำให้เกิด
เสียงดังจากระเบิด ห้ามนิรภัยไม่ลง ห้าม
แสดงนิรภัย"

"ข้อห้ามเบื้องจริงครับ" ชีรรถอนันต์
"ที่ต้องมีข้อห้ามมากมายนี้ดี เพื่อรักษา
สภาพธรรมชาติให้อยู่ในสภาพเดิม ทั้งยัง
เป็นการป้องกันอันตราย และการรักษา
สัตว์ป่าด้วย"

ค่าวันนี้มีความสำคัญทั้งระยะและอุ ama ไป
ส่องสัตว์ เด็กทึ้งสองต้นเดิมมาก คงจะจับตา
ดูตลอดสองข้างทาง ได้พบสัตว์ป่า 2 - 3
ชนิด เนื่องจากไปในระบบไม่ไก่นัก

"ที่มีความหลากหลายด้านระดับอาชีวศึกษา"
"ใช่ มีหลายตัว เพราะกว้างแพร่พันธุ์
ได้เร็ว"

"ถ้ากว้างเหล่านี้ออกไม่ออกเขตอุทยาน
จะถูกกล่าวหาครับ"

"ไม่ถูกกล่าวเพราะกว้าง เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง
ประเพณีสอง ต้องมีใบอนุญาตจังจะล่า ได้"

"สัตว์ป่าคุ้มครองประเพณีสอง หมายความ
ว่าอย่างไรครับ"

"สัตว์ป่าในประเพณีไม่นางชนิดกีสูญพันธุ์
ไม่แล้ว นางชนิดกีเหลืออยู่น้อย รักษาจึงมี

นโยบายที่จะรักษาพันธุ์สัตว์เหล่านี้ไว้ โดย
ออกพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
พ.ศ. 2503 ซึ่งได้แบ่งสัตว์ออกเป็น สอง
ประภา"

"ประภาที่ 1 สัตว์ป่าสงวน ได้แก่ สัตว์
ที่หายาก มีเหลืออยู่น้อยและบางอย่างก็เก็บ
จะสูญพันธุ์แล้ว เช่น ภูเขาหรือโค้กไฟ แรค
กระซู่ ควายป่า ละอง ละมัง สมัยหรือ
เนื้อสมัน เนื้อกราบ เสียงผา กวางผาห้ามล่า
หรือมีไว้ในครอบครองอย่างเด็ดขาด"

ประภาที่ 2 สัตว์ป่าคุ้มครอง แบ่งออก
เป็น 2 ประภา คือ

สัตว์ป่าคุ้มครองประภาที่ 1 ได้แก่ สัตว์
ป่าซึ่งตามปกติคนไม่ใช้เนื้อเป็นอาหาร และ
ไม่ล่าเพื่อการกิน เป็นสัตว์ที่ทำลายศัตรูพืช
หรือส่วนไว้เพื่อประดับความงามตามธรรมชาติ
ห้ามล่าโดยวิธีทำให้ตาย เว้นแต่เพื่อ
การศึกษา เช่น สมเสร็จ นกตะกรุม ชะนี
นาบงทางทุกชนิด นกกระเรียน ฯลฯ"

"สัตว์ป่าคุ้มครองประภาที่ 2 ได้แก่
สัตว์ป่าที่ปกติคนใช้เนื้อกินเป็นอาหาร และ
ให้ล่าเพื่อการกิน เช่น เก้ง กวาง กระติง
วัวแคง ไก่ป่า นกเงา ฯลฯ การล่าสัตว์
ประภาที่ต้องมีใบอนุญาตให้ล่าตามระเบียบ
ของกรมป่าไม้"

แบบที่ ๖

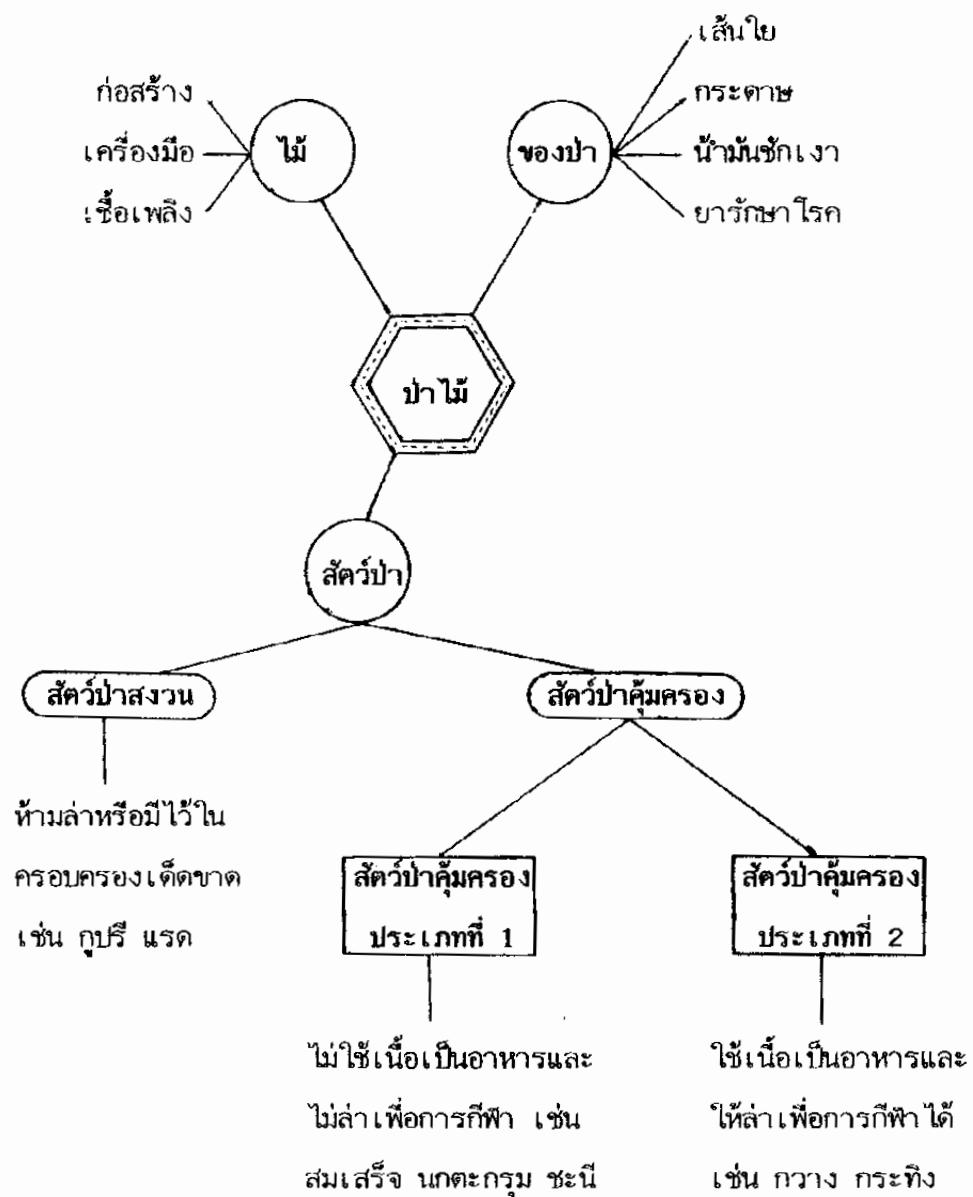
เรื่องไปเที่ยวเขาใหญ่

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนคึกษาแผนผังสรุปไปเรื่องก่ออณแล้วจึงอ่านเนื้อเรื่อง เขาวาดแผนผังสรุปไปเรื่องจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น
2. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องด้วยความตั้งใจจนจบเรื่อง และพยายาม ทำความเข้าใจให้ดี เนื้อหาส่วนที่สำคัญได้คือส่วนที่เป็นสาระสำคัญ
3. กำหนดเวลาในการอ่าน 25 นาที เมื่อหมดเวลาจะเก็บเนื้อเรื่องคืน
4. ห้ามพูดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในเนื้อเรื่อง

เรื่องไม่เกี่ยวจากใหญ่

แผนผังสรุปไปร่อง

ໄປ ເທິງວ ເຫຍ່

"ໄນ້ບ່ອຍຄົງນັກທີ່ອຸ້າລະຊື່ຮະຈະຕື່ນເຕັນເທິງຄົງນີ້ ຕໂດດເວລາທີ່ແນ່ລັນໄປຕາມດັນສາຍຍາວເຫັນພົນນີ້ ເຕັກທີ່ສອງມອງສໍາຮວາໄປຕໂດດສອງຂ້າງທາງ ດານໃນໆ ດານນີ້ ໄນຫຼຸດປາກ

"ອາວັດນົກຮັບ ອົກໄໄລ ໄກນຮັບ ຈຶ່ງຈະໄດ້ເກີນເຫາໃຫຍ່" ຮີຣະຄາມອາຊີ່ງກຳນັກທີ່ເປັນຜູ້ຂ້າງຄົດ ຮີຣະນິ່ງຄຸ້ກັນອາວຸດຕອນໜັ້ນ ສ້ວນອຸ້ານີ້ອຸ້ດຕອນແລ້ງ

"ນີ້ກີ່ເຂົາເຂົດແລ້ວ" ຂາດອນໄດ້ບໍ່ໄປສາຍຄາຈາກທາງຂ້າງໜັ້ນ

"ກູເຫາເຈີຍປະນິ້ນໄວເວັນຂ້າງໜັ້ນໃໝ່ໄໝນຄະ ເຫາໃຫຍ່" ອຸ້າຊື້ນີ້ວ່າໃບທີ່ກູເຫາຊື່ເກີນອຸ້ນ໌ໄຟໄກລັນກັນ "ອຸ້ນໄຟໄກລັກຈາກເຮົາເລຍະນະ"

"ທີ່ຈິງ ມັນອຸ້ນໄຟໄກຈາກເຮົາເລຍະນະ" ອາວັດນົກອື້ນຍາຍ "ແຕ່ເພຣະກູເຫາທີ່ເກີນມັນໄຫຍ່ໄດ້ນັກ ມອງແຕ່ໄກລັງເກີນຫັດເຈັນ"

"ສີເຈົ້າ ຖ້າ ບັນນິ້າເວັນນິ້ນຄົງເປັນຕົນໄຟ້ໃໝ່ໄໝນຄະ"

"ໃໝ່ຈີ່ ນພູເຫານີ້ປ່າໄຟ້ ປ່າໄຟ້ກ່ອໄຫ້ເກີດປະໄຫຍ້ອະໄໄວນັ້ນ ອາດີດວ່າຫລານຄງຽກກົມມານັກແລ້ວ"

"ຮັບ ພມເຮັດເຮືອງປ່າໄຟ້ເນື້ອເຖຩນທີ່ແລ້ວ" ຮີຣະຄອນບັນກັນທີ່ ແລະບັງເງິນອື້ນຍາຍໃຫ້ອາຫອນເຫາພັກຄົງກ່ອງວ່າ "ປ່າໄຟ້ເປັນແຫລ່ງພລິດໄຟ້ ປ່າໄຟ້ມີຫາກສາຄົງໃນການປັ້ງກັນ ແລະ ບຮຣເຫາກັບຮຽນໝາດທີ່ຕ່າງ ທ່ານ ເຊັ່ນ ບ້ອງກັນກາກົດຈະດີນຈາກຟິນ"

"ລົດຄວາມຮູ້ແຮງຂອງລົມພາບ ໄດ້ດ້ວຍ" ອຸ້າເສີມຫື່ນັກດ້ວຍເກຮງວ່າພໍ່ຍາຍຈະໄດ້ຮັບ

ກຳນົມຈາກຄາຄາເດືອກວາ"

"ຮູ້ລ້ວນ້າ" ຮີຣະທັນໜັກມາອກນິ້ອງສາວ "ປ່າໄຟ້ກໍາໃຫ້ອາກາສເບີນສົນຍາ ກໍາໃຫ້ພັກເກີນທີ່ແລະໃນອາກາສມີຄວາມຫື່ນສົນໄສນອ"

"ແລ້ວເຮົາຍັງ ໄດ້ຂອງປ່າເປັນພລິດລອບໄໃດ້" ອຸ້າຄົກຄ່ອກເອົກເນື້ອເກີນຮີຣະຫຼຸດນົກ ອາວັດນີ້ແມ່ນຍື່ນອຸ້ນ໌ໃນໜັ້ນ ທີ່ເກີນຫລານທີ່ສອງຮ່ວມກັນຄົດທາງນີ້ໃນເຮືອງປະໄຫຍ້ຂອງປ່າໃນນີ້ແລະ ເຈີນກັນເຫາກີນິກີດໃຈທີ່ໄດ້ຂອງອຸ້ນ໌ ພ່າຍຫຼາຍຫລານທີ່ສອງນີ້ເທິງເຫຍ່ໃນຄົງນີ້ ເພຣະນອກຈາກເດັກທີ່ສອງຈະຕື່ນເຕັນແລ້ວ ຍັງຈະໄດ້ເຮັດວຽກໄວ້ອີກນາກ

"ຂອງປ່າກັນໄຟ້ຍ່າງເດີວກັນຫຼືອເປົ່າຮັບ" ຮີຣະທັນມາຄາມອາ

"ກົນລະສົ່ງ ຂອງທີ່ໄດ້ຈ້າກປ່າ ນອກຈາກໄຟ້ເຊັ່ນ ເປົ້ອກໄຟ້ ພລິນ້ ຄອກໄຟ້ ບາງ ເຮົາເຮົາກວ່າຂອງປ່າ ໄຫນອກອາຫິນມີປະໄຫຍ້ອ່າຍ່າງໄຟ້"

ຮີຣະຫວ່າເຮົາຍັນໃຈໃນຄຳດາມ "ງ່າຍຈັງໄຟ້ກີ່ໃຫ້ໃນການກ່ອສ້າງຕ່າງ ທ່ານ ດັບຕົວ"

"ໃໝ່ທີ່ເກົ່າເກົ່າໃຫ້ໃນການກ່ອສ້າງຕ່າງ ທ່ານ ດັບຕົວກ່າວໃໝ່ທີ່ເກົ່າເກົ່າໃຫ້ໃນການກ່ອສ້າງແລ້ວ ໄດ້ໃຫ້ເກົ່າເກົ່າໃຫ້ໃນເຫື້ອເພີ້ນກ່າງຍ່າງ ແລ້ວກີ່ໃຫ້ເກົ່າເກົ່າໃຫ້ເກົ່າເກົ່າ"

ອາວັດນີ້ຢືນໃນຄຳດອນຫລານທີ່ສອງ "ແລ້ວຂອງປ່າເລົາມີປະໄຫຍ້ອ່າຍ່າງໄຟ້"

"ໃໝ່ເປັນອາຫາວັດ" ອຸ້າຄອນໄດ້ບໍ່ໄວແຕ່ຮີຣະແມ່ນຫື່ນວ່າ

"ເປົ້ອກໄຟ້ກີ່ໃຫ້ໄດ້ຫຼືອຮັບ"

"ໄກຣນອກວ່າຂອງປ່າຈະຕື່ອງເປັນເປົ້ອກໄຟ້ກີ່ໃຫ້ຍ່າງເຈົ້າເລົາ ນີ້ໄຟ້ ເກີດ ຫັກລອບ

มันต่าง ๆ พวกนี้ใช้กินได้"

"หรือครับ ผูเมืองเข้าใจ ถ้าอย่างนั้น
ของท่านก็ยังใช้เป็นยารักษา โรคตัวบวม เช่น
พวกรสุกน้ำพร"

"ยังมีอีก" อาเสริม "ใช้เป็นเส้นไป
ได้แก่พวกรสุกน้ำต่าง ๆ บางไม้ก็ใช้ทำ
น้ำมันชักเงา ทำยา ผสมสี ทำการระดมด้วย
ทำสู่ และอื่น ๆ อีกหลายอย่าง"

"ป่า ไม่มีอะไร ไม่ใช่มากจังนะครับ" อุชา
พุดหลังจากนิ่งคิดครู่หนึ่ง "ถ้าประทุมของเรา
มีป่าไม่มาก ๆ ก็คงจะดี"

"แต่ก่อนประทุมของเรา มีป่าไม่เกือนครึ่ง
ประทุม" อาเสริมบอก "แต่ตอนนี้เราเหลือ
ป่าไม่มากนัก"

" เพราะอะไรครับ"

"เพราะคนมากขึ้น ต้องการที่คืนเพื่อ
อยู่อาศัย การคนมาคมขายาด้วยการทำให้มีการ
สร้างถนนเดินผ่านเข้าไปในป่า อย่างถนนสายนี้
หลานพิจารณาภูเขาที่อยู่ด้านบนลิด ไม่มีต้นไม้
อยู่เลย มีแค่หินขาว ๆ เดิมก็มีต้นไม้อยู่บน
ภูเขาลูกนี้ พอดีดันนั้นผ่าน ต้นไม้ก็ถูกโคนไม้
ไม่มีต้นไม้ที่เดินเท้าไปเด็กลงมา
ก็ไม่มีรากไม้คอบริบบ์คิน ไว้น้ำฝนจึงจะ เอา
คินไปหมด นานวันเข้าก็เหลือแต่หิน อย่างที่
เห็นอยู่เมือง"

"แล้วยังมีพวกรักษาอยู่ใช่ไหมครับ"

"ถูกแล้ว ผู้รักษาป่ามีสองลักษณะ
นะหลานรู้ไหม"

ทั้งชีระและอุชาต่างสั่นศรีษะบูรีเสธ อา
จังเล่าให้ฟัง

"พวกรหัสเป็นพวกรร้ายล้าง พวกนี้จะเข้า
ไก่บ่องที่คืน ตัดต้นไม้ทำลายป่าเพื่อจับของ

บริเวณนี้เป็นของตน จากนั้นก็นำไปขาย
ขายจากที่นี่ไปจังหวัดที่ใหม่เรื่อยไป อีกพวกร
เป็นการตัดไม้เพื่อทำฟืน เพาผ่าน การทำลาย
ป่าของคนสองประภานี้จะทำลายต้นไม้ทุกต้น
ตามเหลือแต่ที่คืนว่างเปล่า"

"นั่นน่าจับตามากลงใหญ่จัง" ชีระอยา
ความเห็น "งานที่อาทำอยู่ก็ต้องคงจะร่วง
ป่าไม้ให้พวกรน้ำมาลักลอบทำลายด้วยใช่ไหม
ครับ"

"ใช่ซิ" อาตอบ "เออ เรากับแพลิน
คงทางเลี้ยวข้างหน้าก็จะเข้าใหญ่แล้ว"

เด็กทั้งสองตื้นเต็มมาก อุชาถึงกับจะไป
ตัวจากที่มีกองหลังมาข้างหน้าเพื่อจะดูทาง
เข้าใหญ่

อุคุรุ่นเมืองรถที่เลี้ยวแล่นเข้าไปตามถนนที่
ค่อย ๆ สูงขึ้นทุกขณะ

"เราเข้าเขตเขาใหญ่แล้ว คุส่องข้าง
ทางนั้น บางที่หลานอาจจะเห็นสัตว์ป่า เดียว
อาจจะพาไปบังจุกที่คุกทิวทั่วคัน หลานจะเห็น
ธรรมชาติที่สวยงามมาก แล้วพรุ่งนี้เข้าจะพา
ไปเดินป่า หลานต้องสวมหมวก ใส่กางเกง
ขายาวและรองเท้าผ้าใบให้รัดกุมไม่รุ่นร่วม"

"ดีจังครับ ไปเดินป่าเพื่อจะได้กลับไม่
ป่าสวาย ๆ ไปฝากแม่บ้าง"

"ไม่ได้หรอกนะ อุชา บริเวณเขาคน
อุทบานหลานจะ เก็บของป่าไม้ได้ ห้ามหกชนิด
ห้ามตัดฟืนหรือทำลายต้นไม้ทุกชนิด

"หรือครับ" อุชาถามหน้าตื่น "บังนี่
ข้อห้ามอย่างอื่นอีกไหมครับ"

"ในอุทบานแห่งชาติ ห้ามคัดแปลงสภาพ
ของอุทบานอันมีอยู่แล้วตามธรรมชาติ ห้ามน้ำ
สัตว์เลี้ยงเข้าไปเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์เลี้ยง

เข้าไปอาศัย ห้ามสูบไฟ หรือก่อไฟ แต่ถ้า
จำเป็นเมื่อเสร็จแล้ว ต้องดับให้เรียบร้อย
ห้ามล่าหรือทำอันตรายสัตว์ไป ห้ามทำให้เกิด
เสียงดังจากกระเบิด ห้ามปิกป้ายในขณะ ห้าม
แสดงงูหรือสัตว์"

"ข้อห้ามเบอะຈิงครับ" ชีรุ่งถอนใจ
"ที่พึงมีข้อห้ามมากมากนักก็เพื่อรักษา
สภาพธรรมชาติให้อยู่ในสภาพเดิม หึ้งยัง
เป็นการป้องกันอันตราย และการรักษา
สัตว์ป่าคุ้ม"

คำวันนี้น่าจะมีพาระและอุชานไป
ส่องสัตว์ เด็กหิ้งสองตีนเต็มมาก คงจะจับตัว
คุกคอกสองข้างทาง ได้เห็นสัตว์ไป 2 - 3
ชนิด เนื่องจากไม่ในระบบ ไม่ใกล้ตัว

"ที่นี่มีความหลากหลายตัวนະจะอาวัณ"

"ใช่ มีหลายตัว เพราะกว้างແพรื้นน้ำ
ได้เรื่อ"

"ถ้ากว้างเหล่านี้ออกไม่ในเขตอุทยาน
จะถูกกล่าวโทษครับ"

"ไม่ถูกกล่าว เพราะกว้าง เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง
ประ เภสสอง ต้องมีใบอนุญาตจึงจะถูก ได้"

"สัตว์ป่าคุ้มครองประ เภสสอง หมายความ
ว่าอย่างไรครับ"

"สัตว์ป่าในประเทศไทยมีมากนักก็สูญพันธุ์
ไปแล้ว บางชนิดก็เหลืออยู่น้อย รัฐบาลจึงมี

นโยบายที่จะรักษาพันธุ์สัตว์เหล่านี้ไว้ โดย
ออกพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
พ.ศ. 2503 ซึ่งได้แบ่งสัตว์ออกเป็น ส่อง
ประ เภ"

"ประ เภที่ 1 สัตว์ป่าสงวน ได้แก่ สัตว์
ที่หายาก มีเหลืออยู่น้อยและบางอย่างก็เกือบ
จะสูญพันธุ์แล้ว เช่น กุบี้หรือโคไพร แรด
กระซู่ กาวย่าง ละอง ละมัง สมันหรือ
เนื้อสมัน เนื้อกราย เลียงผา กวางพาห้ามล่า
หรือมีไว้ในครอบครองอย่างเด็ดขาด"

ประ เภที่ 2 สัตว์ป่าคุ้มครอง แบ่งออก
เป็น 2 ประ เภ คือ

สัตว์ป่าคุ้มครองประ เภที่ 1 ได้แก่ สัตว์
ป่าซึ่งตามปกติคนไม่ใช้เนื้อเป็นอาหาร และ
ไม่ถูกเพื่อการกีฟ้า เช่นสัตว์ที่ทำลายศตวรรษ
หรือส่วนไว้เพื่อประดับความงามตามธรรมชาติ ห้ามล่า ได้บวชให้ตาย เว้นแต่เพื่อ
การศึกษา เช่น สมเสร็จ นาคกระรูม ฉะนี่
นาบากทุกชนิด นกกระเรียน ฯลฯ"

"สัตว์ป่าคุ้มครองประ เภที่ 2 ได้แก่
สัตว์ป่าที่ปกติคนใช้เนื้อกินเป็นอาหาร และ
ไม่ถูกเพื่อการกีฟ้า เช่น เก้ง กวาง กระซัง
วัวแดง ไก่ป่า นกเขา ฯลฯ การล่าสัตว์
ประ เภที่สองมีใบอนุญาตให้ล่าตามระบบที่
ของกรมป่า นั้น"

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

เรื่อง ไปเที่ยวเขาใหญ่

คำนี้แจง

1. แบบทดสอบนี้มี 10 ข้อ ให้นักเรียนทำทุกข้อ ในเวลา 15 นาที
2. ข้อสอบทุกข้อเป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก คือ ก. ข. ค. และ ง.
เมื่อนักเรียนเลือกได้คำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้ว ให้ทำเครื่องหมายกาหนาท (x) ลงในช่อง สีเหลืองที่ตรงกับตัวเลือกของข้อนั้น ดังตัวอย่าง ข้อ ๐.

๐. สัตว์ป่ามีกี่ประเภท

- ก. ๒ ประเภท
- ข. ๓ ประเภท
- ค. ๔ ประเภท
- ง. ๕ ประเภท

จะเห็นว่าคำตอบที่ถูก คือ ก. ดังนั้นนักเรียนก็ทำเครื่องหมายกาหนาลงในกระดาษคำตอบในช่องสีเหลืองให้ตรงกับ ก. เพียงช่องเดียว ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
๐	X			

3. ถ้าหากนักเรียนทำเครื่องหมายลงในกระดาษคำตอบแล้ว แต่ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ก็ให้ใช้ทัพเครื่องหมายกาหนาเดิมเสียก่อน แล้วจึงทำเครื่องหมายกาหนาใหม่ เช่น เปลี่ยนคำตอบจาก ก. เป็น ข. ก็ให้ทำดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
๐	X	X		

4. ห้ามปัดเฉบวนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

1. ถ้าไม่มีพระราชบัลลังก์ติดส่วนและคุ้มครอง
สัตว์ป่า พ.ศ. 2503 จะเป็นอย่างไร
ก. สัตว์ป่าจะสูญพันธุ์ช้าง
ข. สัตว์ป่าจะมีจำนวนลดลง
ค. สัตว์ป่าจะมีจำนวนเพิ่มขึ้น
ง. สัตว์ป่าจะถูกกรอกความมากขึ้น
2. รัฐบาลของพระราชบัลลังก์ติดส่วนและคุ้มครอง
สัตว์ป่า พ.ศ. 2503 เพื่ออะไร
ก. เพื่อไม่ให้สัตว์ป่าถูกล่าอย่างทารุณ
ข. เพื่อให้สัตว์ป่าอยู่อย่างสงบสุข
ค. เพื่อให้ป่ามีความอุดมสมบูรณ์
ง. เพื่อไม่ให้สัตว์ป่าสูญพันธุ์
3. ในบริเวณหมู่บ้านที่ไม่มีป่า ไม่ปกคลุม เมื่อมี
ฝนตกหนัก จะเป็นอย่างไร
ก. น้ำไหลเข้าหมู่บ้านช้า ๆ
ข. หมู่บ้านจะถูกทำลายได้ง่าย^{*}
ค. พื้นดินจะดูดซึมน้ำไว้ได้อย่างดี
ง. พื้นดินจะเกิดความอุดมสมบูรณ์ขึ้น
4. ถ้าไม่มีป่า ไม่มีน้ำ จะประสบภัยทางเดินเท้าเกี่ยวกับ
อะไร เป็นอย่างมาก
ก. อาหาร
ข. ที่อยู่อาศัย
ค. เครื่องนุ่งห่ม^{*}
ง. ยารักษาโรค
5. ข้อใดเหมาะสมกับบุคคลนี้เป็นไปไม่เหลือเช่นอื่น
ก. ปลูกบ้านอาศัยใช้ไม้ใหญ่เท่านั้น
ข. ช่วยกันสร้างร้างป่ามาเป็นเมือง
ค. เก็บของป่าช่วยลดบัญชาเศรษฐกิจ
ง. รักษาป่าช่วยแก้บัญชาของบ้านเมือง
6. จุดประสงค์ที่สำคัญของวนอุทยานคืออะไร
ก. เพื่อรักษาธรรมชาติ
ข. เพื่อรักษาต้นไม้สำราญ
ค. เพื่อบริการลักลอบตัดไม้
ง. เพื่อให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว
7. "ถ้าพระ เทศาเรามีป่า ไม่มาก ๆ ก็คงจะดี"
ผู้พูดมีความคิดเกี่ยวกับป่า นี้อย่างไร
ก. ป่าไม่มีประโยชน์มากนัก^{*}
ข. ป่าไม่มีประโยชน์มากแต่มีเหลืออยู่น้อย
ค. เรามีป่า ไม่จำเป็นมากนักกว่าเป็นลิงที่ดี
ง. พระ เทศาเรา ไม่ดี เพราะเรามีป่า ไม่ว่าจะมาก
8. "คำวันนั้น อาวัตนาธิรัตน์ และอุษาไป
ส่องสัตว์ เด็กทั้งสองคนตีเต็มมาก" คำที่
ใช้เส้นใต้ หมายความว่าอย่างไร
ก. ยิงสัตว์
ข. ดักจับสัตว์
ค. ดูสัตว์โดยใช้ไฟส่อง^{*}
ง. ดูสัตว์ด้วยกล้องส่องทางไกล

ใช้ชี้ความต่อไปนี้ ตอบทีก็อ 9-10

"เสรีเป็นเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ได้รับการคิดค่าจ้างแล้วแต่เงื่อนไขที่สูงเพื่อขอความร่วมมือในการลักลอหัตต์ไม้ โดยจะให้เงินจำนวนมากเป็นการตอบแทน แต่เสรีปฏิเสธ ทั้ง ๆ ที่เงินเดือนก็น้อย "ไม่ค่อยพอใช่"

9. เหตุใดเสรีจึงไม่ยอมให้ความร่วมมือ ก. ไม่เห็นคุณค่าของเงิน ข. กลัวถูกไล่ออกจากงาน ค. เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ง. เห็นแก่องค์ความดีของคนเอง	10. เด็กแก่เหลียงเป็นคนอย่างไร ก. เท็มแก่ตัว ข. ไม่เชื่อสัก奕 ค. โอบอ้อมอารี ง. อลาคลักแหลม

\$